

समूह बी एण्ड सी बैंकर्स क्लबमा नयाँ कार्यसमिति

मधेशहट्टि
वीरगंज ।
विकास बैंक तथा पाइनास
कम्पनीका शाखा प्रबन्धक
प्रदेश प्रमुखको समूह बी एण्ड
सी बैंकसँग वीरगंजको नयाँ
कार्यसमिति चयन भएको छ ।
कर्पोरेट डेभलपमेण्ट बैंक
लिमिटेडको कार्यालयमा
आयोजित बैठकले सर्वसम्मत
निर्णय गर्दै नयाँ नेतृत्व चयन
गरेको हो ।
कर्पोरेट डेभलपमेण्ट बैंक
लिमिटेडका प्रमुख कार्यकारी
अधिकृत लालबहादुर थिङको
प्रमुख आतिथ्यता तथा विभिन्न
बैंक तथा पाइनास संस्थाका
प्रतिनिधिको उपस्थितिमा सम्पन्न

बैठकमा गृहेश्वरी मर्वेन्ट बैकड
एण्ड फाइनान्स लिमिटेडका
प्रदेश प्रमुख राजेश कुमार
गुप्तालाई अध्यक्ष चयन
गरिएको छ ।
उपाध्यक्षमा सुदीप चन्द्र
पोखरेल (महालक्ष्मी विकास
बैंक लिमिटेड), सचिवमा उदय
कुमार कामती (कर्परेट
डेवलपमेण्ट बैंक लिमिटेड),
सहसचिवमा डिगम्बर थापा
क्षेत्री (मन्जुश्री फाइनान्स
लिमिटेड), कोषाध्यक्षमा राजीव
कुमार झा (गरिमा विकास बैंक
लिमिटेड), सहकोषाध्यक्षः
सवीर अली (सांग्रिला
डेवलपमेण्ट बैंक लिमिटेड)
चयन भएका छन् ।

पयैत, सदस्यहरूमा पुरुषोत्तम अधिकारी, सम्पूर्ण हुदा खान, विपिन किशोर श्रेष्ठ, सुजय कोइराला, कृष्ण कुमार झा, राजन गिरी, सबीर अम्सारी र शान्ती सिंह चयन भएको छन् । बैठकले कर्पोरेट डेभलपमेण्ट बैंक लिमिटेडका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत थिललाई वरिष्ठ सल्लाहकार र सांख्यिकी डेभलपमेण्ट बैंक लिमिटेडका प्रदेश प्रमुख रुपक मैनालीलाई सल्लाहकारमा चयन गरेको छ । बैठकमा आगामी कार्ययोजना, आपसी समन्वय, बैंकिङ क्षेत्रका साझा चुनौती र पेशागत क्षमता अभिवृद्धिका विषयमा गहन छलफल भएको छ ।

बारा पर्सामा मनाइयो रेडक्रस दिवस

मधेशादृष्टि
वीरगंज ।
नेपाल रेडक्रस सोसाइटी वीरगंज
शाखाद्वारा विश्व रेडक्रस दिवस
'मानवताको पक्षमा' भन्ने
नाराका साथ मनाइएको छ ।
सन् १८६३ मा रेडक्रस अभियान
सुरुवात गरेका संस्थापक जाँ
हेनरी ड्युनाको जन्मदिवसका

अवसरमा विश्वभर विविध कार्यक्रम गरिदै आएको छ । विपद् र संकटका बेला मानव सेवामा समर्पित रेडक्रस तथा रेडक्रिसेन्ट अभियानको सन्देशलाई अझ सशक्त बनाउन यो दिवस मनाइन्छ । यसैबीच विश्व रेडक्रस दिवसको अवसरमा

बाराको कलैयामा खुला रक्तदान भएको छ । सामुदायिक प्रहरी सेवा केन्द्र कलैयाको आयोजनामा भरत चोकमा आयोजित कार्यक्रममा ४ महिलासहित ३३ जनाले रक्तदान गरेको नेपाली कांग्रेस बाराका युवा नेता लोकेश सिंहले बताए ।

मटिहानीस्थित लक्ष्मीनारायण मठमा नयाँ महन्थ

मधेशहट्टि
महोत्तरी ।
मिथिला क्षेत्रको प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक र शैक्षिक धरोहरका रूपमा चिनिने महोत्तरी जिल्लास्थित मटिहानीको श्री लक्ष्मी नारायण मठले हालै नयाँ महन्थ पाएको छ । संस्कृत साहित्यका प्राज्ञ डा. रविन्द्र दास वैष्णव नेपाल सरकार अन्तर्गतको गुठी संस्थानको परिचरिसमा मठको उत्तराधिकारी महन्थ पदमा नियुक्त भएका हुन् । मटिहानी मठ परिचरिसा २०८१ सालको चैत १८ गते (२०२५ मार्च ३१) लाई वैष्णवले औपचारिक रूपमा डा.भारद्वाज ग्रहण गरेका थिए । नेपाल तथा भारतका वैष्णव सम्प्रदायका साधु-सन्त, स्थानीय श्रद्धालु, संस्कृत विद्वान तथा सांस्कृतिक अभियन्ताको उल्लेखनीय सहभागिता थियो । मठको गरिमा, परम्परा र भविष्यप्रति एक नवीन उत्साह झल्किएको थियो । डा. वैष्णवको महन्थ पदमा नियुक्तिले मठलाई आध्यात्मिक, शैक्षिक र सांस्कृतिक जागरणको नयाँ युगतिर डो-याउने अपेक्षा गरिएको छ । विक्रम संवत् २०३८ सालमा महोत्तरीकै मनरा सिस्वा नगरपालिका-९, बथनाहा गाउँमा जन्मिएका डा. वैष्णव सातैदिखि धार्मिक शिक्षामा समर्पित थिए । वैदिक

परम्परामा हर्किएका उन्ले
संस्कृत साहित्यमा
विद्यवारिधिसमेत गरेका छन् ।
धार्मिक अनुशासन, ब्रह्मचर्य व्रत
र वैष्णव दर्शनमा गहिरो आस्था
राखे डा. वैष्णव लामो समयदेखि
मिथिलाञ्चलमा संस्कृत शिक्षाको
प्रवर्द्धन, सांस्कृतिक चेतना
विस्तार र धार्मिक संस्कार
सुदृढीकरणमा सक्रिय रहँदै
आएका छन् । मठको सर्वांगिक
आध्यात्मिक पदमा पुग्नका लागि
आवश्यक परम्परागत योग्यता,
संयम र समर्पण उनीमा
देखिन्छ ।
लक्ष्मी नारायण मठको
ऐतिहासिक गाथा झन्डै पाँच
शताब्दी पुरानो छ । मिथिलाको
सांस्कृतिक हृदयस्थल मानिने
यस मठमा वैष्णव सम्प्रदायका
महन्त्य अविवाहित, संयमी र
ब्रह्मचर्य व्रति साधकका रूपमा
चयन हुने परम्परा रहँदै आएको
छ । यहाँको मूल मानिदमा श्री
लक्ष्मी नारायणको आराधना
हुन्छ, जहाँको मूर्ति, स्थापत्य र
अनुष्ठान विधि मिथिला
परम्पराको सजीव अभिव्यक्ति
हो । मठवैगै सञ्चालनमा रहेको
याज्ञवल्क्य लक्ष्मी नारायण
संस्कृत विद्यापीठ नेपालको एक
पुरानो तथा प्रतिष्ठित शिक्षालय
मानिन्छ, जहाँ वेद, व्याकरण,
मीमांसा र दर्शनजस्ता विषयमा
गहिरो अध्ययन-अध्यापन
रहन्छ ।
डा. वैष्णवले मठको ऐतिहासिक
सन्दर्भ जोड्दै रामानाथकालीन

पटनामा मटिहानीको उल्लेख पाइने गरेको छ । अयोध्याबाट जनकपुरतर्फ गएको रामको बारात सीताको मटोरका लागि मटिहानीको सरोवरबाट माटोको लिइएको धार्मिक विश्वास छ । यसै सन्दर्भमा यो स्थानको नाममा ‘मटिहानी’ रहेको जनविश्वास रहिआएको छ । यही कारण यहाँ धार्मिक अनुष्ठान, विवाह संस्कार र तीर्थयात्राको निरन्तरता छ ।

पद्मग्रहण समारोहमा डा. वैद्यवले मटलाई धार्मिक केन्द्रमात्र नराखी शैक्षिक, सांस्कृतिक र सामाजिक रूपान्तरणको मुख्य थलो बनाउने योजना प्रस्तुत गरे । उनले संस्कृत शिक्षालाई अध्यापनिक गदै मटमा अध्ययन–अध्यापनको

वातावरण सुधार, पुस्तकालयका
व्यवस्थापन, भौतिक संरचनाका
संरक्षण, तीर्थ सरोवरको सफाई
तथा सौन्दर्यकरण र छात्रावास
सुविधाको विकास गर्ने अठोट
व्यक्त गरे ।

भारत-नेपालको साझा
सांस्कृतिक सेतूका रूपमा
मठलाई उचाइमा पुर्‍याउन
उनको दृष्टिकोणले धार्मिक
पर्यटन प्रवर्द्धनमा समेत नयाँ
सम्भावना देखिएको छ
स्थानीय बासिन्दा र श्रद्धालु डा
वैष्णवको नियुक्तिबाट हृषित
आशावादी देखिन्छन् । मठका
नियमित श्रद्धालु रामेश्वर झा
भन्छन्, 'डा. वैष्णवज्यू शिक्षित
संयमी र समर्पित हुनुहुन्छ
उहाँको नेतृत्वमा मठको गौरव
पुनःस्थापना हुने विश्वास छ ।
संस्कृत विद्यार्थी मठमा

अध्ययनका लागि अझ राम्रो
संरचना र व्यवस्थापन हुन
आशामा छन् ।
डा. वैष्णवको नेतृत्वमा
महिदानीको श्री लक्ष्मी नारायण
मठले परम्परा र आधुनिकताको
सन्तुलनमा आधारित नयाँ
युगको सुरुवात गरेको छ
धार्मिक, शैक्षिक र सांस्कृतिक
चेतनाको केन्द्रको रूपमा यस
मठले नेपालको वैष्णव
परम्परामा अझ शक्त
उपस्थिति जनाउने सम्भावना
बढेको छ । नेपाल र भारतको
साझा सांस्कृतिक सम्पदाको
रूपमा रहेको यो धरोहर
भविष्यमा धार्मिक पर्यटक
वैदिक विद्वान र श्रद्धालुहरूको
लागि आस्था र अध्ययनको
केन्द्र बन्दै जान सक्ने अपेक्षा
बढेको छ ।

गौतम स्कुलमा सचेतना कार्यक्रम

सचेतना कार्यक्रम

मधेशहट्टि
वीरगंज ।
लागुआषधको दुरुपयोगविरुद्ध सचेतना अभिवृद्धि गर्ने उद्देश्यले गौतम स्कुलमा लागुआषध रोकथाम तथा नियन्त्रणसम्बन्धी कार्यक्रम भएको छ । कार्यक्रम विज्ञान (विज्ञान एवं जीवन अभ्यास मञ्च) को संयोजनमा विद्यालयको कभर्ड हलमा आयोजना गरिएको हो । विद्यालयका कक्षा ९ का विद्यार्थीलाई लक्षित कार्यक्रममा विद्यार्थीहरूलाई लागुआषधका खतराबारे व्यावहारिक जानकारी

प्रदान गरिएको थियो । कार्यक्रम
सञ्चालन विज्ञापक सुबोध
पौडेलले गरेका थिए । उनले
लागुऔषधका प्रकार, सेवनाढ्या
उत्पन्न हुने स्वास्थ्य, सामाजिक र
मानसिक असरबारे विस्तृत
व्याख्या गर्दै त्यसले
जीवनशैलीमा ल्याउने
नकारात्मक परिवर्तनबारे सबैको
गराए । साथै, विद्यार्थीलाई
लागुऔषधबाट टाढा रहन
उत्प्रेरित गर्दै सकारात्मक सोच,
स्वस्थ जीवनशैली र विवेकपूर्ण
निर्णय क्षमताको विकासमा जोड
दिए ।

फरार अभियुक्त समाप्ति

मधेशहट्टि
धनुषा ।
कर्तव्य ज्ञान र ज्ञान मार्गे उद्योग
मुद्राका फरार प्रतिवादी
जनकपुरधाम
उपमहानगरपालिका-२३ का ५५
वर्षीय रामदहिन महतो भनिने
पुत्रका महतोलाई सोमबार प्रहरीले
गुजराउ गरेको छ । महतो समेतले
चैत २ गते चक्रु प्रहार गर्दा गम्भीर
चाडते भएका सोही ठाउँका १८

वर्षीय आशु यादवको प्रादेशिक
अस्पताल जनकपुरमा
उपचारक्रममा मृत्यु भएको र सोही
ठाउँ बस्ने रूपेश कुमार यादव चाहिने
भएको घटनामा संलग्न रही फरार
रहेका उनलाई जिल्ला प्रहरी
कार्यालय धनुषाबाट खटिएको
प्रहरीले धनौजी गाउँपालिका-४
बाट पक्राउ गरेको हो । प्रहरीले
आवश्यक अनुसन्धान गरिरहेको
छ ।

भन्सार छलीका सामान बरामद

मधेशहट्टि
वीरगंज ।
वडा प्रहरी कार्यालय बीतल
वीरगंजबाट साढे ४ लाख रुपैयाँ
भन्दा बढीको भन्सार छलीक
सामान बरामद गरेको छ
वीरगंज महानगरपालिका-८
स्थित माईस्थान पछाडिको
सडक खण्डबाट प्रहरीले ठूलो
प्रमाणको भन्सार छलीको
मोबाइल सामग्री बरामद गरेको
हो ।

वडा प्रहरी कार्यालयका बीर्ताका प्रमुख प्रहरी निरीक्षक निरोज चौलागाईंको नेतृत्वमा रहेको प्रहरी टोलीले विशेष सूचनाका आधारमा गरेको कारबाहीमा मोबाइलमा ग्रहण हुने २०० प्याकेट हार्ड ग्लास र विभिन्न ब्राण्डका ३ सय ७२ थान ब्लूटूथ एअरपस फेला पारेको हो । बरामद गरिएको सामग्रीको अनुमानित बजार मूल्य ४ लाख ५४ हजार ४ सय रुपैयाँ छ ।

बरामद गरिएको सामान
आवश्यक कारबाहीका लागि
वीरगंज भन्सार कार्यालयमा
बुझाइएको जिल्ला प्रहरी
कार्यालय पर्साले जनाएको छ
भारतबाट अवैध रूपमा भन्सा
छलेर ल्याइएका सामान
नेपालमा भित्र्याउने प्रयास
बढिरहेको प्रहरीले बताएको छ
सीमा क्षेत्रमा यस्ता गतिविधि
रोक प्रहरीले निगरानी बढाएको
जानकारी दिएको छ ।

विद्यालयलाई पंखा प्रदान

मधेशहट्टि
वीरगंज ।
गर्मीका कारण पठनपाठनमा
समस्या भएपछि उपकार सेवा
नेपालले वीरगंज
महानगरपालिका-३२
टेढास्थित मनमिश्र
आधारभूत विद्यालयलाई
आठ थाना सिलिङ पंखा प्रदान
गरेको हो । विद्यालयका कक्षा
शिक्षुदेखि आठ कक्षासम्म
अध्ययनरत ६ सय १९
विद्यार्थीलाई लक्षित गर्दै पंख

हस्तान्तरण गरिएको हो
उपकार सेवा नेपालक
अध्यक्ष विद्या कुमारी
सरावगीले विद्यालयक
प्रधानाध्यापक राजामर
साहलाई पंखाहरू हस्तान्तरण
गरिन् । प्रधानाध्यापक साहलेले
गर्मीका कारण पठनपाठनमा
असहजता भएको हुँदा प्राप्त
पंखाले सहजता हुने विश्वास
व्यक्त गरे । कार्यक्रममा
सामाजिक अभियन्ता प्रकाश
थारू, समाजसेवी पद्मा देवी

सरावगी, सदस्य अंकुर शर्मा
लगायतको उपस्थिति थियो
यसैबीच उपकार सेवा नेपालले
वीरगंज महानगरपालिका वडा
नम्बर ११ रानीघाटस्थित
रामजानकी मन्दिरलाई पनि
सिलिङ्ग पंखा प्रदान गरेको छ
केही दिन यता बढेको
तापक्रमलाई मध्यनजर गर्दै
मन्दिरलाई ४ थान सिलिङ्ग
पंखा प्रदान गरिएको
सामाजिक अभियन्ता प्रकाश
थारुले जानकारी दिए ।

पदार्थ चुप्ता गर्ने बारे ३५ दिने अत्यन्त जरुरी सूचना

(प्रकाशित मिति : २०८२/१/२६ गते)

यस बैकको तपशिलको अण्णी संस्थाले सिन्धुली शालावाट उपभोग गरेको कर्जाको साँवा, व्याज र हर्जना रकम तिन बुझाउनु पर्नेमा हालसम्म नतिरी नबुझाई कर्जा सम्बन्धि शर्त तथा बचनेहरु उल्लंघन गरेकोले यो सम्बन्धमा मौखिक तथा लिखित रुपमा कर्जा तिन बुझाउनु बारम्बार तरताकेता गर्दा समेत संस्थाले तिन बुझाउनु पर्ने कर्जाको साँवा, व्याज, हर्जना तथा वैदस्तुर रकम समेत चुक्ता भुक्तानी नगरी आलटाल गरी बाँकी राखी कर्जा चुक्ता गर्ने तर्फ कुनै तत्परता नदेखाएको हुनाले कर्जा चुक्ता गर्न आउने बारे यो ३५ दिने सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ । यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ दिनभित्र बैकलाई बुझाउनु पर्ने कर्जाको साँवा, व्याज, तथा हर्जना समेत बुझाउनुहुन सम्बन्धीत अण्णी संस्था, धितो जमानतकर्ता र जमानाकर्ताहरुलाई समेत सूचित गरिन्छ । यो म्याद भित्र बस्नथी भएकौ सम्पूर्ण कर्जा रकम चुक्ता, भुक्तान नगरेमा अण्णी लिदा यस बैकलाई लेखाई दिएको धितो लिलाम विधिक गरी यस बैकको सम्पूर्ण लेना रकम असुल उपर गरि तिनै व्यहोरा समेत यसै सूचनाद्वारा जानकारी गराइन्छ । साथै सुरक्षामा रहेको सम्पूर्ण धितो लिलाम विधिकबाट पनि यस बैकको सम्पूर्ण लेना रकम असुल उपर नभएमा वा कथम कथाचित धितोबाट असुल उपर हुन नसके वा असुल उपर नभएमा अण्णी संस्थाको पदाधिकारीको वा निजहरुको एकाधर संगोल परिधारको नाममा रहेको चलअचल सम्पत्ती तथा अन्य जायजेथा सम्पत्तीबाट बैक तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन २०७३, सहकारी ऐन २०७४, सहकारी नियमावली २०७४ तथा प्रचलित कानून बमोजिम असुल उपर गरी लिने तथा अण्णी संस्थाका पदाधिकारीहरु तथा जमानाकर्ताहरुलाई कालो सूचिमा समावेश गरिने व्यहोरा समेत सम्बन्धित सबैलाई सूचित गराइन्छ ।

अण्णी संस्थाको नाम : कपिलाकोट साना किसान कृषि सहकारी संस्था लि.
रजिष्टर्ड ठेगाना : मरिण-६, कपिलाकोट, सिन्धुली।
दर्ता नं : १९१८/२०७०/७१

संचालक तथा जमानाकर्ताको विवरण

१) नाम : पंचमाया थि दिजे (अध्यक्ष, जमानाकर्ता) बाबु : जित्परा थि दिजे पति : मान बहादुर बाइवा ना.प्र.नं : ४५८१७ ठेगाना : कपिलाकोट-५, सिन्धुली	७) नाम : गुण रात्र प्रसाई (सदस्य, जमानाकर्ता) बाबु : चन्द्र बहादुर प्रसाई पति : अवदिसिंह प्रसाई ना.प्र.नं : १९ ठेगाना : कपिलाकोट-२, सिन्धुली
२) नाम : दान बहादुर केपछकी (उपाध्यक्ष) बाबु : राणेश बहादुर केपछकी बाजे : सत्यप केपछकी ना.प्र.नं : २२३४६ ठेगाना : कपिलाकोट-४, सिन्धुली	८) नाम : हिरा बहादुर भोलोन (संचालक) बाबु : जित बहादुर भोलोन बाजे : सुब्बा सिंह भोलोन ना.प्र.नं : ३३२७ ठेगाना : रातामाटा-४, सिन्धुली
३) नाम : नेत्र कुमार नेपाली (सचिव, जमानाकर्ता) बाबु : हर्क बहादुर दमाई बाजे : शासिराम दमाई ना.प्र.नं : २०१०२९/२५४/८१२४ ठेगाना : महादेवस्थान-८, सिन्धुली	९) नाम : भेषराज थेष्ट (संचालक, जमानाकर्ता) बाबु : यज्ञ बहादुर थेष्ट बाजे : प्रेम बहादुर थेष्ट ना.प्र.नं : २३००९ ठेगाना : महादेवस्थान-६, सिन्धुली
४) नाम : रञ्जना पुलामी (कोषाध्यक्ष, जमानाकर्ता) बाबु : चन्द्रबहादुर पुलामी पति : मनोज कुमार लुंगेली ना.प्र.नं : ३०१०७१/१५९७२० ठेगाना : मरिण-६, सिन्धुली	१०) नाम : सीता विक. (संचालक) बाबु : लाल बहादुर कामी पती : डम्बर बहादुर कामी ना.प्र.नं : २०३०३०/७८१ ठेगाना : कपिलाकोट-८, सिन्धुली
५) नाम : ईशरा ठाडा मगर (सदस्य) बाबु : डम्बर बहादुर सुवाल पति : अम्बर बहादुर ठाडा ना.प्र.नं : २०३०३०/१९४ ठेगाना : कपिलाकोट-२, सिन्धुली	११) नाम : अविना विक. (संचालक) बाबु : वलिमान विष्टकामी पति : सिंह बहादुर विक. ना.प्र.नं : २०२०१०२९/२६६ ठेगाना : कस्यबज-७, सिन्धुली
६) नाम : कृष्ण बहादुर माफ्नी (सदस्य, जमानाकर्ता) बाबु : सानो कालेश्वर माफ्नी बाजे : तिलवीर माफ्नी ना.प्र.नं : ४१०२/६२०४ ठेगाना : मरिण पा.पा.-३, सिन्धुली	१२) नाम : राजेन्द्र कुमार थेष्ट (प्रबन्धक, जमानाकर्ता) बाबु : हरि बहादुर थेष्ट बाजे : हर्क बहादुर थेष्ट ना.प्र.नं : १५३४७/३३९३ ठेगाना : कपिलाकोट-६, सिन्धुली

धितो सुरक्षण राखिएको सम्पत्ति र सुरक्षणधनीको विवरण :

श्री सिंह बहादुरको नाति श्री शुक्र बहादुर मगरको छोरा सिन्धुली जिल्ला कपिलाकोट वा.वि.स. वडा नं. ४ वस्ने श्री लिला बहादुर मगरको नाममा मालपोत कार्यालय सिन्धुलीमा दर्ता थेस्ना कायम रहेको सिन्धुली जिल्ला कपिलाकोट वा.वि.स. वडा नं. १ ठा को कित्ता नं ३०९ को क्षेत्रफल ०-१०-१०-० जग्गा र यो जग्गाले चर्चेको लिगलगापात समेत ।

National राष्ट्रिय सहकारी बैक लिमिटेड
Co-operative Bank Limited (NCBL)

केन्द्रीय कार्यालय पुनोज, रतिलपुर, फोन: ०१-२६०९८१६, Web : www.ncbl.coop

Janakpur Sub-Metropolitan City

Office of the Municipal Executive

Janakpur, Dhanusha

Madhesh Province, Nepal

Re-Invitation for Electronic Bids

Date of Secondpublication: 2082-01-26 (9th May, 2025)

Janakpur Sub-Metropolitan City invites electronic bids from registered contractors for below Mentioned works.For Further Information and More Details about the bid, Bidders may visit PPMO website www.bolpatra.gov.np/egp.

Contract No.	Description of Work	Estimated Amount Including VAT	Bid Security Amount	Last Date of Bid Submission	Bid Document Fee.
12/2081/82/SQ/WORKS	Management of Public Land with Soil and Water (Supplying and Fixing of Bamboo Tree Guard with Fencing Work)	19,99,567.29	55,000.00	2082-02-11, 12:00hrs	1000.00
13/2081/82/SQ/WORKS	Construction and Maintenance of Oldest Building at Ma.Bi.Kuwa Rampur, Ward No. 12	19,54,822.44	55,000.00	2082-02-11, 12:00hrs	1000.00

- Chief Administrative Officer

सीमामा कहाँबाट आइपुगे चिनियाँ ?

भारत पाकिस्तान युद्धस्तरको तनावमा नेपाल र भारत सीमाक्षेत्रमा कडाइ छ । नेपाल सरकारले केन्द्रीय सुरक्षा समितिको बैठकबाटै सीमामा कडाइ गर्न निर्देशन दिएको छ र सशस्त्र प्रहरीले यसको कमाण्डिङ गराइरहेको छ । नेपाल भारत सीमामा तालिमप्राप्त कुकुरसमेत सशस्त्रले परिचालन गरेको छ । पाकिस्तानका नागरिक नेपाल हुँदै भारत नपसून र भारतमा आतंक मच्चाएर नेपाल नछिरून् भनेर नेपाल भारत गम्भीर छ । यस्तो बेला नेपाल–भारत सीमामा सुरक्षा कडाइमा पनि चारजना संदिग्ध चिनियाँ नागरिक भेटिएका छन् । भारतको रक्सौल मैत्री पुल नजिक भारतीय सीमा सुरक्षा बल

(एसएसबी) ले चार जना चिनियाँ नागरिकलाई नियन्त्रणमा लिएपछि यसले तरंग ल्याएको छ । तरंग अझ यस अर्थमा बढी देखिएको छ कि उनीहरु बरोबर बयान फेरिरहन्छन्, विभिन्न भाषा बोल्छन् तर भारत किन छिरे भनेर केही पनि बताउँदैनन् । कोसँग सम्पर्क थियो भन्ने पनि भन्दैनन् । यसले उनीहरुको व्यवहार अरु शंकास्पद हुनेनै भयो । नियन्त्रणमा लिइएका चारै जनाले बारम्बार बयान परिवर्तन गरेपछि नेपाल र भारतीय सुरक्षा निकायलाई पनि थप चुनौती बनेको छ । उनीहरु हिन्दी, नेपाली, अंग्रेजी तथा चिनियाँ भाषा

बोल्छन् । उनीहरुको पाकिस्तानसँग सम्बन्ध रहेको संकेत देखिएको छ । पाकिस्तानमा रहेका व्यक्तिसँग सम्पर्कमा रहेको प्रारम्भिक अनुसन्धानमा देखिएको सुरक्षा निकायको भनाइ छ । सुरक्षा स्रोतका अनुसार चिनियाँ नागरिक विगत एक हप्तादेखि काठमाडौँमा थिए । भारतमा प्रवेशको प्रयोजन उनीहरुले खुलाएका छैनन् । खुलाउन अस्वीकार गर्छन् । उनीहरुबारे अनुसन्धान भइरहेको छ । भारतले कश्मिरको पाकिस्तान अधिनस्थक्षेत्रमा चलाएको ‘अपररेशन सिन्दूर’ पछि रक्सौल सीमा क्षेत्रमा सुरक्षामा कडाइ छ । नेपालबाट भारत प्रवेश गर्ने वा

बाहिरिने व्यक्तिमाथि कडाइमा नेपाल र भारत दुवै देशका सुरक्षा निकाय परिचालन भएको छ । पहिचान पत्रका आधारमा सीमा वारपार गर्न दिइएको अवस्थामा शंकास्पद व्यवहारसहितका अर्को मुलुकका नागरिक भेटिँदा शंका थपिने नै भयो । जे होस्, समयमा उनीहरु सुरक्षा निकायको नजरमा परेकाले थप खुल्दै जाला । तर नेपाल भारत सीमामा दुवै देशका सुरक्षाकर्मीको सक्रियताले यस्ता शंकास्पद पात्रहरुको यात्रा रोकिनेमा शंका छैन । सुरक्षाकर्मीलाई समयमा सूचना दिएर साहयोग नै गरौँ । आतंकवाद परास्त गर्नैपर्छ ।

निरोगी नेपालको महासङ्कल्प र कुष्ठरोग निवारण

कुष्ठरोगको स्थिति नेपालमा साह्रै भयावह छ, भन्न मिल्दैन किनभने विश्व स्वास्थ्य सङ्गठनको मापदण्डअनुसार यसलाई राष्ट्रियस्तरमा भन्ने हो भने कुष्ठरोग नियन्त्रण भएको मान्नुपर्दछ । यहाँ १० हजारमा एकभन्दा तलको सङ्ख्यामा यो रोग रहेको छ । तसर्थ, यो उन्मूलन भएको मानिन्छ तर यसबाट हामी सन्तोष गर्दैनौँ । यथार्थ के हो भने हाम्रो देशमा उन्मूलन भएको छैन ।

यस्ता कार्यक्रमले जनचेतना जगाउने कुरामा मद्दत गर्छ । खासगरी आजको कार्यक्रम कुुष्ठरोग र त्यसको निवारणसम्बन्धी रहेको छ । यसमा के कस्तो कदमहरु चाल्न आवश्यक छ, सरकारी तबरबाट के कस्ता नीति निर्माण गर्न आवश्यक छ, कानून बनाउन आवश्यक छ, व्यावहारिक कदम कस्ता चाल्न आवश्यक छ, रोगको पहिचान र उपचारको सन्दर्भमा के गर्न जरुरी छ र सामाजिक जनचेतना र अपहेलनाबाट मानिस प्रताडित छ, उसको पीडा कसरी हटाउने भन्ने सन्दर्भमा केही गर्नुपर्छ भने एउटा साझा सङ्कल्प, अठोट र त्यसका निमित्त भएका प्रयासहरु अगाडि बढाउन सजिलो अवश्य पर्छ । मधेश, कोशी र लुम्बिनी प्रदेशमा यसका अलिबढी असरहरु छन् र केही जिल्लामा यो अलिक बढी मात्रामा छ । यस स्थितिमा हामी सन्तुष्ट हुन सक्दैनौँ । यस रोगलाई निवारण गरिछाड्ने हाम्रो प्रयासलाई अझ गतिशील र प्रभावकारी ढङ्गले अगाडि बढाउन जरुरी छ । यसका निमित्त मेरो अर्को पनि सुझाव छ, अहिलेसम्म हामी जुन ढङ्गले ‘एलोपेथिक’ औषधिमा भर परिराखेका छौँ, यसलाई आयुर्वेदिक औषधिले पनि ठीक गर्न सक्ने, यसको अनुसन्धान हुन जरुरी छ । किनभने आयुर्वेदिक औषधि भनेको प्रकृतिसँग र प्रकृतिको जीवनको ‘इकोसिस्टम’सँग सम्बन्धित छ ।

जुन पनि रोग लाग्छ, त्यस रोगलाई निको पार्न सक्ने कुरा फेरि प्रकृतिमै निहीत छ । औषधि पनि प्रकृतिमै निहीत छ । मान्छेको निहीत छ । यसलाई खाली पत्ता लगाउन जरुरी छ, कुन चिजबाट यो रोग पैदा हुन्छ र कुन चिजबाट यो रोगको अन्त्यत हुन्छ । यसको प्रयोग र परीक्षण गर्न आवश्यक छ । यसमा एलोपेथिक ढङ्गले निवारणको उपायहरु पत्ता लागेको छ तर आयुर्वेद यसमा प्रभावकारी छ । हामीले उहिलेदेखि आयुर्वेदको साहारा लिने गरेको थियौँ, अहिले अलिकति कमजोर भएको छ । यसलाई परम्परागत र आयुर्वेदिक औषधि विज्ञानको पक्षलाई विकास र अनुसन्धान गर्दै उपचार विधिमा जान जरुरी छ ।

हामी निरोगी नेपालको महासङ्कल्पमा छौँ । यो स्वास्थ्य क्षेत्रको महासङ्कल्प हो निरोगी नेपाल । हामी सिङ्ग्रे नेपाललाई निरोगी नेपाल बनाउन चाहन्छौँ । पहिलो कुरा, नेपालमा कोही पनि रोगी र बिरामी हुँदै नहोस् । यसका निमित्त रोग लाग्ने परिस्थिति र अवस्था आउने नपाओस् । मान्छेको स्वास्थ्य कमजोर भयो भने ‘इम्प्युन सिस्टम’, प्रतिरोधी क्षमता कमजोर भयो भने रोग लाग्छ । त्यसकारण मान्छेहरुको ‘इम्प्युन सिस्टम’ नै कमजोर नहोस् । यसका निम्ति पनि उपायहरु गरौँ । खानपिन पेट भर्नका लागि मात्रै होइन, सन्तुलित खानपिन र स्वास्थ्यका लागि उपयोगी खानपिन, लाभदायी खानपिन गरौँ, जस्तो पनि होइन । स्वास्थ्यका लागि खानपिन खाऔँ । हामीले आफ्नो आनीबानी पनि ठीक गर्नुपर्दछ । स्वास्थ्य र स्वस्थ रहनका लागि खानपिन हो भन्ने कुरा थाहा पाउनुपर्छ । हाम्रा कतिपय आदतले पनि हामीलाई बिरामी बनाउँछ ।

हाम्रा आदतहरु पनि सच्याउन जरुरी छ । त्यसमध्ये खानपिनको आदत, रहनसहनको आदत सच्याउन जरुरी छ । मान्छेले कुनै पनि श्रम गरेन, व्यायाम गरेन भने मान्छे बिरामी हुन्छ, कमजोर हुन्छ, ‘इम्प्युन सिस्टम’ कमजोर हुन्छ । ती पक्षहरु आहार–सन्तुलित, समयमा, उपयुक्त, विहार, व्यायम र काम एउटै कुरा हो । जसले पाचन प्रणालीलाई पनि ठीक गर्छ । आजकाल आर्शिवाद दिँदा तिभ्रो पाचन प्रणाली ठीक होस् भन्ने चलन छैन । उहिलेउहिले तिभ्रो पाचन प्रणाली ठीक रहोस् भन्थे । स्वास्थ्य रहनका लागि एकदम आवश्यक छ–पाचन प्रणाली । होइन भने न भोक लाग्छ, त्यसपछि न निद्रा लाग्छ, न प्रतिरोध क्षमता हुन्छ । पाचन प्रणाली कसरी ठीक हुन्छभन्दा प्रशस्त काम गर्‍भयो, थकाइ लाग्यो, मस्त निदायो र आराम गर्‍भयो, त्यसपछि पाचन प्रणाली ठीक हुन्छ । कामा गरेन भने भोक लादैन, खान रुन्दैन, पाचन प्रणाली ठीक हुँदैन । आन्द्रा भुुुँडी नै चलिराखेको

हुँदैन, बिस्तारै अलिछ लागेर चल्छ, कहाँबाट भोक लाग्ने ? त्यसकारण पहिलो कुरा स्वस्थ रहने हो भने हामी हरेक आफैं पनि सचेत हुन जरुरी छ । हामी सचेत रहेर आफ्नो स्वास्थ्यलाई कसरी व्यवस्थित गर्ने ? फेरि पनि कुनै न कुनै रोग ‘ट्रमा’जस्ता आइपर्न सक्छन् । धेरै कुरा त आइनपर्ने विधि गर्न सकिन्छ ।

शरीरका सबै बाह्य र आन्तरिक अङ्ग–प्रत्यङ्ग अवयवलाई स्वस्थ र तन्दुुस्त राख्ने उपाय छन्, तिनीहरूलाई अपनाउन सकिन्छ, काबुबाहिरको परिस्थिति परेन भने । जस्तो मेरो मिर्गौला किन खराब भयोभन्दा लापरबाहीले होइन । डेढ महिना राखेर चुटेको चट्यै गर्ने, खाना पनि नदिएपछि अनि स्वास्थ्य कहाँबाट हुन्छ ? चिसो गोलघरभित्र भूँइमा बसेको ठाउँमा तलबाट पानी पलाउँछ, अनि स्वास्थ्य कहाँबाट ठीक हुन्छ ? नेल हत्कडी लगाएको छ, घाउ नै घाउ भएको छ, धनन् त्यो फलामको नेलबाट घाउमा ठोकिएर ‘टिटानस’ आदि इत्यादि भएन संयोगको कुरा हो । त्यसबेला दिनको ७५

पैसा दिन्थ्यो, दाल किन्नुस्, तरकारी किन्नुस् मरमसला किन्नुस्, साबुुन किन्नुस्, मञ्जन किन्नुस्, ब्रस किन्नुस् भनेर । दाँत हामी कसरी सफा गर्दथ्यौँ भने एउटा ब्रस किन्यो, त्यो पनि महङ्गो किन्न सकिदैनथ्यो, सस्तो किन्यो । दुुईचार दिनमा ब्रस सबै पछाडि फर्किन्छ । ब्रस त सिधा हुन्छ नि, पछाडि फर्किन्छ । दाँतमा जुन पर्दथ्यो, त्यसमा ब्रसको फेदको भाग पर्दथ्यो । दात नै सफा गर्न सकिदैनथ्यो । मुख बाड्गो पारिपारिकन ब्रस गर्नुपर्दथ्यो । ‘टुथपेस्टको ट्युुव’ हामीले निचोरेको देख्ने हो भने सबै मान्छे छक्क पर्दथे । त्यो सिद्धिएपछि पनि त्यसलाई निचाँवेनिचाँदो...। नयाँ किनौँ पैसा छैन, त्यही पनि आउँछ कि भनेर त्यसको घाँटी मर्काएर चलाउँथ्यौँ ! ती दिन नसम्झिऔँ, सम्झिदा अलिअलि रमाइलो पनि लाग्छ । तर, त्यहाँ कहाँबाट स्वास्थ्य राम्रो हुनु ? मलाई क्षयरोग लाग्यो । औषधि छैन, खाना छैन, ‘अल्सर’ भयो, औषधि छैन, खाना छैन । अनि कहाँबाट स्वास्थ्य राम्रो हुनुुु ? पेटभरि घाउ भएर दुुखेर असेह्रा हुन्छ । भर्त्सति पोल्छ, घाउँबाट रात आउँछ । ‘पेनकिलर’ दिन्छ, त्यो खाँदाखाँदा ‘किडनी फेल’ नभएर के हुन्छ त ! मेरो ‘किडनी फेल’ हुनुुुको अर्थ ‘पेनकिलर’ले हो । सहनै नसकेर ‘पेनकिलर’ खाएको छ । अहिले नै मरियो भने पछि के गर्ने, पछि उपचार जे सुकै भए पनि के गर्ने ? अहिले बाँची हालौँ, ‘पेनकिलर’को असरपछि हेर्नौँला भनेर । यस्ता काबुबाहिरका परिस्थिति बेल्ने कुरा हो, काबुुुका परिस्थिति त्यसबेला पनि हामी कसरी स्वास्थ्य जोगाउन सकिन्छ भनेर उपाय गर्दथ्यौँ । त्यहाँभित्र व्यायाम गर्ने, व्यायाम गर्ने पनि हविगत हुँदैनथ्यो । त्यही पनि स्वास्थ्य जोगाउन हामी कोसिस गर्दथ्यौँ । हामी हरेकले स्वास्थ्य जोगाउन कोसिस गर्नुपर्छ ।

कुष्ठरोग कतिबेला सधैँ थाहा हुँदैन । यो सुरुमा यो पैदा हुन्छ । के कारणले पैदा हुुन्छ, त्यो पत्ता लगाउन र त्यो पैदा

भइसकेपछि पनि मान्छेले एक समय कुष्ठरोग थियो भन्ने थाहा पायो भने हेलाहोचो गर्छ । सुँगै बस्न र अनेक हिसाबले अन्त्यारो मान्छ । त्यसको कुनै जरुरी छैन, त्यो निको भइसकेपछि केही फरक हुँदैन । उस्तै हो उहिले थियो, अहिले छैन । बिरामी थियो तर अहिले छैन । त्यसकारण हेलाहोचो गर्नुपर्ने त्यस्तो छैन । कानूनमा केही कुरा स्पष्ट पार्नुपर्ने अझै हुन सक्छन् । ती कुरालाई हामी हेर्औँ । कसरी कानूनलाई व्यावहारिक, उचित र उपयुक्त बनाउने, जसबाट बहिष्करण, हेलाहोचोजस्ता कुराहरु नहोउन् । अर्को, यस्तो पनि गर्नुहुँदैन, जसबाट सङ्क्रमण फैलियोस् । सङ्क्रमण नफैलिने र हेलाहोचो नहुने, यो दुुईवटै स्थितिको सन्तुलन हामीले कायम गर्नुपर्छ र अगाडि बढ्नुपर्दछ ।

हामी सबै रोगको निधान मात्रै होइन कि निवारण चाहन्छौँ । त्यो प्रकट भइसकेपछि होइन कि त्यो देशबाटै उन्मूलन होस् । उहिले बिफरको एउटा लहर आउन्थ्यो, त्यो लहर आएपछि त्यसले हरेक वर्ष ठूलो जनसङ्ख्यालाई समाप्त पारेर लिएर जान्थ्यो । आज हामीले बिफर उन्मूलन गरेका छौँ । मेरो आमा बित्तु हुँदा २२ वर्षको हुनुुुहुन्थ्यो, म तीन वर्षको थिएँ । आमा बिफरको कारणले बित्तुुु भएको थियो । मैले आमा बिफरले बित्तुभएको भन्ने थाहा पाएपछि विफोरसँग मेरो यस्तो दुष्मनी भयो कि स्कुलमा ‘भ्याक्सिन’ आयो भने म गाउँगाउँमा पनि त्यो भ्याक्सिन लिएर जान खोज्थेँर लिएर पनि जान्थेँ ।

ग्रामीण चेतनाको स्तर के थियो भने झापा जिल्लामा मेरो घरभन्दा परतिर बाटो थियो र बाटोभन्दा पारतिर स्थानीय आदिवासीको एउटा बस्ती थियो । त्यहाँ हरेक वर्ष केही व्यक्तिहरूको बिफरका कारणले निधन हुन्थ्यो । उनीहरु खोप लगाउन नमान्ने, खोप नलगाएपछि बच्चा अवस्थामा बिफर लाग्थ्यो । पहिला नलागेका मान्छे थिए भने तिनीहरूलाई त लाग्योलाग्यो । बिफर

नहुने ‘स्टेज’मा पुग्यो भने मात्रै बेग्लै कुरा हो नत्रभने निको नहुने रोग भनेको पनि छैन । सबै रोग निको हुन्छ र हामी निको पार्न सक्छौँ ।

यस सन्दर्भमा सरकारले गरेका प्रयास बहुत राम्रा छन् । स्याङ्जाको मालुङ्ग्रा हो क्यार ठाउँको नाम, मालुङ्ग्रामा कुष्ठरोग क्याम्प थियो । कुष्ठरोगका बिरामीलाई निको पार्ने क्याम्प खडा गरिएको थियो । मलाई २०३९ सालमा काठमाडौँबाट पोखरा जेलमा लगियो । मालुङ्ग्रामा गाउँतिरका मानिस त्यहाँ थिए र त्यसमध्ये एक–दुई जना कुष्ठरोग सङ्क्रमित पनि थिए । उनीहरूलाई कुष्ठरोग थियो र त्यहाँ उनीहरूलाई औषधि पनि दिइन्थ्यो । मैले उनीहरुबाट कुष्ठरोगका सम्बन्धमा यथार्थ जाने मौका पाएँ । यो कस्तो हो र कस्तो अवस्थामा सधैँ, सदैन । कुष्ठरोग हटिसकेको थिएन तर उनीहरु सङ्क्रामक अवस्थाबाट मुक्त भइसकेका थिए । सङ्क्रामक अवस्था टारिसकेको थियो किनभने निको हुने प्रक्रिया निकै अगाडि बढिसकेको थियो, सङ्क्रामक अवस्था थिएन । त्यो रोगका किटाणुुहरु कमजोर भइसकेका थिए । यसलाई निको पार्न नसकिने होइन, यो अनिवार्यरूपमा निको हुन्छ । जति छिपिएको छ, त्यति समय लाग्ने हो । सुरुमै भयो भने अलिक छिट्टै निको हुन्छ । जुन अङ्गभङ्ग भएको छ, त्यो फेरि ‘रिकोभर’ हुने कुरा त भएन । त्यो गएको गइहाल्यो । त्यसले हात खुट्टाका औँलाहरु झर्ने अनेक हुन्छ । अझ बढ्दै गयो भने यसले धेरै बिर्गान सक्छ, मान्छेलाई चलन नसक्ने, अशक्त बनाउने र अझै माथितिर फैलिदै आउने पनि हुनसक्छ । त्यसकारण यसलाई समयमै उपचार गर्‍भ्यो भने थाहा पाउने बित्तिकै, अलिकति घाउ हुने बित्तिकै र कुष्ठरोग हो भनेर थाहा पाउन वित्तिकै उपचार गरे यो निको हुन्छ ।

शरीरका अङ्गमा छुुदा थाहा पाइएन, ‘सेन्सेशन’ भएन भने त्यो कुष्ठरोग हो, त्यस्तो अवस्थामा कुष्ठरोग लागेको

जानेर यथासक्य छिटो उपचार गराउनेतर्फ लाग्नुपर्दछ । यसो भएपछि यस रोगको हामी केही वर्षभित्रमा उन्मूलन गर्न सक्छौँ ।

आजको यस बेलामा यसका आयोजक संस्थाहरुको यो सक्रियता रहोस् । तपाईंहरूले यथार्थ यसमा घटाउन र बढाउनुपर्ने आवश्यकता छैन । नबढाइ र नघटाइ यथार्थ वर्णन विभिन्न रेडियो, पत्रपत्रिका, टेलिभिजनबाट अनुरोध गरेर पनि तपाईंहरूले जनचेतना जगाउनुपर्‍भ्यो । यसका लागि स्वास्थ्य मन्त्रालयले यस सम्बन्धमा सञ्चार मन्त्रालयसँग परामर्श गरेर अथवा सञ्चार गृहसँग परामर्श गरेर सहकार्य पनि गर्न सक्छ र जागरण अभियान विशेष ढङ्गले चलाउन सकिन्छ । देशभरिका मान्छेलाई यस सम्बन्धमा जानकारी गराउन सकिन्छ । जहाँ टेलिभिजन छैन, त्यहाँ समाचारबाट हुनसक्छ ।

आज मोबाइलको जमाना छ । मोबाइललाई प्रयोग गरेर यससम्बन्धी जनचेतना जगाउन सकिन्छ । त्यसो भएर यसलाई विभिन्न ढङ्गले जागरण गरी यो रोग सर्न र फैलिन नपाओस्, सरिहाल्यो, फैलिहाल्यो वा रोग प्रकट भइहाल्यो भने कसैमा देखा परिहाल्यो भने यसलाई समयमै पहिचान गरेर उपचार गर्न सकि्योस् । मैले अधि नै भर्नेँ, यसको निधान गाह्रो छैन र कुष्ठरोग हो भनेर पत्ता लगाउन सजिलो छ । यो आफैंले घरमा पत्ता लगाउन सकिने कुरा हो । त्यसकारण खाली जनतामा यसो भयो भने कुष्ठरोग हुने रहेछ भनेर चेतना जगायो भने मात्रै त्यो पत्ता लागिहाल्छ ।

रोग लुकाउनु हुन्न भन्ने कुरा हामीले बुझाउन जरुरी छ किनभने लुकायो कि निकै धेरै वर्ष औषधि खानुपर्छ । हात खुट्टाका ओलाहरु झर्न सक्छन् । विभिन्न जोर्नीहरु विकृत हुन सक्छन् । त्यसकारण यसलाई ठीक ढङ्गले लान जरुरी हुन्छ । यसो भएर यी चेतनाका कुराहरु फैलाउने र अगाडि बढाउने हामीले गर्‍भ्यौँ भने यसलाई अन्त्य गर्न, निवारण र उन्मूलन गर्न सम्भव छ ।

हाम्रो साथमा आज औषधि छ । सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरा त्यो हो । औषधि भनेको कुष्ठरोगको काल हो, त्यसलाई सिध्याएर छोड्छ । त्यो हामीसँग छँदैछ । खाली बिरामी र औषधिको भेट गराउनु हो । बिरामीलाई नियमित औषधि सेवन गर्न सिकाउनु पर्छ । औषधिमार् तलमाथि नहोस्, नियमित औषधि सेवन गर्नु । मात्राअनुसार सेवन गर्नु किनभने यो अस्पतालमा बसेर गराउने उपचार पनि होइन, यो घरमै बसेर गर्ने उपचार हो, लामो समय लाग्छ । खाली औषधि खाने हो । त्यसकारण बिरामी आफैं सजग हुनुपर्दछ । बिरामीलाई के थाहा हुनुपर्दछ भने सजगता भएन भने यो विकाराल रूप लिने खतरा हुन्छ र यसले ठूलो विनाश गर्छ । त्यसकारण बिरामी अत्यन्त सजग हुनुपर्छ ।

खासगरी बिरामीको पहिचान भएपछि भने सजग हुनुपर्छ । औषधि प्राप्त भएपछि औषधि खानुुुपर्छ र औषधिलाई पैसा लादैन, निःशुुल्क उपचार हुन्छ । त्यसकारण यो खर्चिलो उपचार र पैसा छैन भन्ने स्थिति होइन । निःशुल्क रूपमा सरकारले उपलब्ध गराउँछ । अस्पतालमा चिकित्सकलाई देखाएर औषधि लिन पाइन्छ । औषधि यति समयका लागि लिएर जाने र फेरि ल्याउने, अलिक टाढा छ भने अर्को व्यक्ति अस्पतालमा गएको छ भने ‘प्रेक्सिप्शन’ पठाएर त्यसमार्फत् पनि औषधि झिकाउन सकिन्छ । जनचेतना, सामाजिक सहयोग, सद्भाव र सरकारको अभियान र सरकारले अलिकति ध्यान दिनुपर्‍भ्यो । यसै क्षेत्रमा विभिन्न सङ्घसंस्था लागिगरहनुभएकै छ । सङ्घसंस्थाको सक्रियतालाई प्रभावकारी कसरी बनाउने, त्यो प्रतिबद्धतालाई उपलब्धिमूलक कसरी बनाउने भनेर सबैले ध्यान दिन जरुरी छ ।

समाजलाई निरोगी बनाउनका लागि, स्वस्थ समाज निर्माण गर्नका लागि यति धेरै साथीहरु यहाँ उपस्थित हुनुहुन्छ । यसमध्ये कतिपय साथीहरु अहिले पनि कुष्ठरोग लागिगरेका साथीहरु कतिपय निको भइसकेका साथीहरु पनि हुनसक्नु हुन्छ । निको भइसकेका साथीहरूले निको नभइसकेका साथीहरूलाई प्रेरणा र हौसला दिनुपर्दछ, कसरी निको भयो भनेर । निको हुन्छ, मलाई पनि पहिला थियो, मैले निको पारे भनेर मान्छेलाई त्यो कुरा बताउनुपर्छ । त्यो बताएपछि मान्छे उत्साहित भएर त्यसको निराकरणमा लाग्छ ।

‘राष्ट्रिय सहमतिकासाथ जनहितका लागि संविधान संशोधन गरौं’

काठमाडौँ । प्रतिनिधिसभामा आगामी आर्थि वर्ष २०८२÷८३ को वार्षिक नीति तथा कार्यक्रममाथिको छलफलमा समेटिएका विषयहरू बर्सिन दोहोरिने तर कार्यान्वयनमा नजाने प्रवृत्ति दुःखद रहेको सांसदहरूले बताएका छन । बिहिवारको बैठकमा सांसदहरूले छलफलका क्रममा दिइएका सुझावलाई मनन गर्नुपर्ने र सोही अनुसार ठोस योजना बनाउनुपर्ने सुझाव दिए । नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एकीकृत समाजवादी) का सांसद प्रकाश ज्वालाले संविधान पुनरावलोकन गरेर कार्यान्वयनमा देखा परेका समस्या पहिचान गरी समाधान खोज्नुपर्ने आवश्यकता औँल्याए । उनले भने, ‘यो नीति तथा कार्यक्रममा संविधान संशोधनका बारेमा एउटा लाइन मात्र उल्लेख गरिएको छ, तर त्यसका लागि ठोस कार्ययोजना प्रस्तुत गरिएको छैन । राष्ट्रिय सहमतिकासाथ जनमुखी र अग्रगामी एजेन्डा सम्बोधन हुनेगरी संविधान संशोधन गरौं भन्ने प्रस्ताव छ ।’

सांसद ज्वालाले राष्ट्रिय सहमतिकासाथ जनहितका लागि संविधान संशोधन गर्नुपर्नेमा जोड दिए । सङ्घीयता सबलीकरणका लागि खर्चिलो निर्वाचन प्रणाली परिवर्तन गर्नुपर्ने, संवैधानिक आयोगसहितका संरचना घटाउने, महिला, दलितलगायत पछाडि पारिएका वर्ग तथा समुदायको अधिकार सुनिश्चित गर्नेगरी संविधानलाई समय सान्दर्भिक र जनमुखी बनाउने उद्देश्यले संशोधन प्रक्रिया अघि बढाउन विशेष जोड दिनुपर्ने उनको भनाइ छ ।

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा)का सांसद हरि ढकालले विगतमा पटकपटक दोहोरिएका नीति तथा कार्यक्रमका योजनाहरू हालसम्म लागू नभएको विभिन्न उदाहरणसहित प्रस्तुत गरे । उनले भने, ‘यो नीति तथा कार्यक्रममा कतिपय विषयवस्तु पुराना दोहोरिएका छन् । खाद्यवस्तुमा दुई वर्षभित्र

आत्मनिर्भर हुनेगरी कृषिमा लगानी बढाइने भनिएको १० वर्ष भयो, तर खोइ लगानी?’ , उनले प्रश्न गरे ।

सांसद ढकालले थप उदाहरण दिँदै भने ‘आव २०७५÷७६ को नीति तथा कार्यक्रममा बुँदा नं ३२ मा मछली उत्पादनमा आत्मनिर्भर हुने, अर्गानिक नेपाल बनाउने योजना तत्काल सुरु गर्ने भनिएको थियो । अहिले माछा किसानको हालत के छ ? विषाक्त माछाहरूले बजार पाएका छन्, तर मुलुकमा उत्पादन भएको माछा बजारको सुनिश्चितता छैन । जैविक मलको उत्पादन तथा अर्गानिक खेतीमा जोड दिने कुरा पटकपटक भनिएको छ, तर सुझाव दिइएका विषय कार्यान्वयनमा आएका छैनन् ।’

राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (राप्रपा)की सांसद बीना जैसवालले नीति तथा कार्यक्रममा पुरानै योजना दोहोरिएको भए पनि केही विषयमा भने आशा गर्ने ठाउँ रहेको बताईन । उनले भनिन, ‘यो वर्ष प्रस्तुत गरिएको नीतिमा ‘जेनजी स्टार्टअप’मा लगानी, घरघरमा खानेपानीको पहुँचलगायत विषय कार्यान्वयन हुन सके जनता लाभान्वित हुने छन् ।’रासस

ललितपुर । गृहमन्त्री रमेश लेखकले पीडितलाई केन्द्रविन्दुमा राखेर सङ्क्रमणकालीन न्यायलाई निष्कर्षमा पुऱ्याउनुपर्ने बताएका छन । राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगले बिहिवार ललितपुरमा आयोजना गरेको ‘महिला, शान्ति र सुरक्षसम्बन्धी संयुक्त राष्ट्र सुरक्षा परिषद्‌ले पारित गरेको प्रस्ताव कार्यान्वयनमा

‘संविधान कार्यान्वयन गर्न तीन तहको सरकारबीच समन्वय र सहकार्यको आवश्यकता छ’:मुर्मु

काठमाडौँ । जनमत पार्टीको नेत्री तथा प्रतिनिधिसभाका सदस्य सोनु मुर्मुले संविधान कार्यान्वयनको सवालमा तीन तहको सरकारकोबीचमा समन्वय र सहकार्यको आवश्यकता औँल्याउनुभएको छ । मोरङ जिल्लाबाट समानुपातिक सांसद बन्नुभएका नेत्री मुर्मुले महिलाको समान सहभागिताको निम्ति ५० प्रशत आरक्षणको व्यवस्था गर्नुपर्ने मागपनि गर्नुभएको छ ।सांसद मुर्मुसँग राससका समाचारदाता सुशील दर्नालले गर्नुभएको कुराकानीको सम्दादित अइश ।

प्रतिनिधिसभाको मुख्य काम भनेको संविधानको मूल मर्मअनुरूप कानुन निर्माण गर्ने र जनताका समसामयिक सवाललाई संसदमार्फत सरकारको ध्यानाकर्षण गराउने हो । कानुन निर्माणको सवालमा जति हुनुपर्ने हो, त्यति भएको छैन । अझैपनि धेरै महत्वपूर्ण कानुन बनाउनुपर्ने छ । जस्तो ःसङ्घीयतासँग जोडिएको शिक्षा, निजामति र प्रहरी ऐनलागतयका धेरै ऐन÷कानुन बनाउनुपर्ने छ । संसद्मा शिक्षा, स्वास्थ्य, बेरोजगारी, बाढीपहिरो भूकम्पलगायत समसामयिक जनताका विषय उर्‍छ । तर त्यहाँ उठेका विषयको कार्यान्वयन अत्यन्तै कम हुन्छ । अर्को भनेको संसद्मा राजनीतिक घोचपेच पनि हुन्छ ।

पछिल्लो सयमा राजनीतिक घोचपेच बढी हुने गरेको छ । राजसंस्थावादी र गणतन्त्रवादीबीच पनि संसद्मा चर्चाचर्की हुने गरेको छ । राजनीतिक आरोप प्रत्यारोप पनि बढी नै हुन्छ । संसद्ले आफ्नो काम जे हो त्यही गर्नुपर्छ । कानुनको लागि पहिला विधेयक सरकारले ल्याउने हो । सरकारले संसद्लाई विजनेश दिने हो । सरकारले संसदलाई प्रार्थप्त विजनेश दिन सकेको छैन । संविधान पूर्णरूपमा कार्यान्वयन हुन सकेको छैन । यो दश वर्षको अवधिमा जति हुनुपर्ने हो, त्यति हुन सकेको छैन । संविधान जारी भएपछि दश वर्षको अवधिमा जम्मा २१४ वटा मातै कानुन बनेका छन् ।

अहिले पनि २०२० साल, २०२२ सालकै कानुनको आधारमा देश चलिरेहेको छ । तर अब सरकारले जतिसक्दो चाँडो पुराना सबै ऐन संशोधन गरेर नयाँ ऐन बनाउनुपर्छ । महिलाको सवालमा भने संविधान कार्यान्वयन भएको छ । महिलाको ३३ प्रतिशत संसद्मा सहभागिता छ । संविधान जारी भएपछि दुई वटा निर्वाचन सम्पन्न भएको छ । यस्ताइलाई संविधान कार्यान्वयनको रूपमा लिनुपर्छ । तर

सीमान्तकृत सुमदायको विषयमा संविधानमा लेखिएका धेरै विषय कार्यान्वयन हुन सकेको छैन । मधेशी सुमदायको हक अधिकार पनि कार्यान्वयन हुन सकेको छैन । संविधान कार्यान्वयन गर्ने सवालमा पनि स्थानीय, प्रदेश र सङ्घीय सरकार गरी तीन वटै सरकारको महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ । संविधान कार्यान्वयनको सवालमा तीन तहको सरकारबीचको समन्वय र सहकार्यको आवश्यकता छ ।

संविधान संशोधन गर्न हुँदैन भन्ने होइन । संशोधन गर्नुपर्ने धेरै विषय छन् । निर्वाचनको सवालमा पनि संशोधनको विषय चर्चामा छ । महिला, आदिवासी जनजाति, मधेशी, दलित, अपाङ्गता भएका व्यक्ति तथा अन्य समुदायको विषयमा पनि संशोधन गर्नुपर्ने आवश्यकता देखिएको छ । संशोधनको विषय वर्तमान सरकार

गठबन्धनका क्रममा नेपाली कांग्रेस र नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एमाले) लगायत सरकारमा रहेका दलहरूले गरेको सहमति हो । सत्तारूढ दलबीच संविधान संशोधनको विषयमा सहमति भए पनि कुन विषयमा सहमति गर्ने भन्ने कुरा बाहिर आएको छैन । संविधान संशोधन यत्तिकै हावाको भरमा हुने विषय होइन ।

सरकारले चाहेर मातै पनि हुँदैन । त्यसको लागि सबैभन्दा पहिला सरकारले सबै प्रतिपक्ष दलको सहमतिमा संविधान संशोधनका विषय बाहिर ल्याउनुपर्छ । त्यसलाई जनतासँग छलफल गर्नुपर्छ ।

विज्ञसँग छलफल गर्नुपर्छ । संविधान बहुमतका आधारमा होइन, सहमतिका आधारमा हुनुपर्छ । संविधान जारी गर्नेबेलामा जसरी सबै दलको सहमति भएको थियो । त्यसैगरी संशोधनमा पनि सहमति हुनुपर्छ ।

‘पीडितलाई केन्द्रमा राखेर सङ्क्रमणकालीन न्यायलाई निष्कर्षमा पुर्‍याउनुपर्छ’

कुष्ठरोग निवारण कार्यक्रमलाई अझ गतिशील र प्रभावकारी बनाउनुपर्छ: प्रधानमन्त्री

काठमाडौँ । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले निरोगी नेपालको महाअभियानअन्तर्गत कुष्ठरोग निवारण गरिछाड्ने प्रयत्नलाई अझ गतिशील र प्रभावकारी बनाउनुपर्नेमा जोड दिएका छन ।

स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालय र विभिन्न संस्थाद्वारा बिहिवार आयोजित ‘नेपाल कुष्ठरोग सम्मेलन’ उद्घाटनसत्रलाई सम्बोधन गर्दै

प्रधानमन्त्री ओलीले नेपालमा प्रति १० हजारमा एकभन्दा तलको सङ्ख्यामा कुष्ठरोगी रहनुलाई सफलताको सूचकका रूपमा लिन सकिने भए पनि रोग पूर्ण उन्मूलन नभएसम्म आफूहरू सन्तुष्ट नहुने बताए । उनले पहिला–पहिला पाचनप्रणाली राम्रो होस् भनेर आशीर्वाद दिइने गरेको प्रसङ्ग उल्लेख गर्दै आहारविहार र हेरचाहलाई विशेष ध्यान दिइ जीवन पद्धतिलाई सही ढङ्गबाट

अघि बढाउने हो भने स्वस्थ रहन सकिने धारणा व्यक्त गरे । प्रधानमन्त्री ओलीले पञ्चायतकालमा गोलघरमा चिसो भूडैमा राखेर यातना दिइएको सम्झँदै त्यही कारण आफ्नो मिर्गाला ‘फेल’ भएको सन्दर्भ उल्लेख गरे । प्रधानमन्त्री ओलीले कुष्ठरोगीलाई हेलाँहोचो नगर्न कानुनमा संशोधन गर्ने र रोग सर्नबाट पनि बच्ने उपायका लागि सरकारले आवश्यक

सहजीकरण गर्ने बताए । उनले कुष्ठरोगजस्ता सङ्क्रामक रोग लागिहालेमा नियमित उपचार गर्ने कार्यलाई जागरणकै रूपमै सञ्चालन गर्न आग्रह गरे । प्रधानमन्त्री ओलीले कुनै पनि प्रकारका रोग लुकाउनुहुँदैन भन्ने सन्देशसहित आमसञ्चार र सूचना प्रविधिका माध्यमबाट कुष्ठरोग निवारणका लागि जागरण फैलाउन स्वास्थ्य मन्त्रालयको ध्यानाकर्षण गए । रासस

डिलाइ गर्न नहुनेमा उनले जोड दिए । ‘दुई आयोगका पदाधिकारी सिफारिसका लागि सिफारिस समिति अगाडि बढिसकेको छ, यसपटक बनेको ऐनमा पीडित समन्वय इकाई भनेर गठन भएको छ, नियमावलीमा पनि थप स्पष्ट पारेर पीडितको प्रतिनिधित्व गराउन सकिन्छ । पीडितको सहभागिताबिना सङ्क्रमणकालीन न्याय अगाडि बढ्न सक्दैन । पीडित र आयोगलाई जोड्ने गरी हामी अगाडि बढ्न सक्छौँ, उनले भने ।

महिला, शान्ति र सुरक्षसम्बन्धी संयुक्तराष्ट्र सुरक्षा परिषद्‌ले पारित गरेको प्रस्ताव १३२५ र १८२० ले द्वन्द्वपीडित महिलाको सुरक्षा र सहभागिता प्रत्येक तहमा सुनिश्चितता गर्ने उल्लेख गरेको बताउँदै गृहमन्त्री लेखकले यी विषय कार्यान्वयनलाई सरकारले उच्च प्राथमिकतामा राखेको धारणा राखे ।

‘द्वन्द्वका समयमा नेपाल नेपालीले ठूलो कष्ट भोग्नुपरेको थियो । समाजमा भएका पीडा र समस्यालाई हामीले सम्बोधन गर्न सकिरहेका छैनौँ, सङ्क्रमणकालीन न्यायको विषयलाई टुङ्गोमा

पुऱ्याउन सकिएको छैन । अब यी विषय प्राथमिकताका साथ अगाडि बढ्छन् । द्वन्द्वपीडितका पक्षमा कार्यरत सामाजिक संस्था र मानव अधिकार आयोगले सकारात्मक र प्रभावकारी कार्यसम्पादन गरिरहनुभएको छ’, उनले भने ।

गृहमन्त्रालयका निमित्त सचिव जयनारायण आचार्यले द्वन्द्वपीडित महिलाहरूको हकअधिकार सुनिश्चितताका लागि सरकारले निरन्तर योजना र कार्यक्रम बनाएर लागू गर्ने बताए । उनले यी विषयलाई स्रोत सुनिश्चितता गरेर तीनै तहका सरकारले समन्वय र सहकार्यका साथ काम गर्नुपर्नेमा जोड दिए । मानव अधिकार आयोगका

सचिव मुरारीप्रसाद खरेलले आयोगले सङ्क्रमणकालीन न्यायका सम्बन्धमा गरेका कामको जानकारी गराउँदै प्रस्ताव १३२५ र १८२० कार्यान्वयनमा द्वन्द्वपीडितहरूका समस्या समाधान गर्न गृहमन्त्रालयले योजनाबद्ध कामका साथै सहजीकरण गरिदिनुपर्नेमा जोड दिए । उनले द्वन्द्वपीडितको परिपूरणका लागि आयोगले निरन्तर काम गरिरहने बताए ।

बर्दियाको ठाकुरबाबा नगरपालिकाकी उपप्रमुख बिनाकुमारी भट्टराईले १३२५ र १८२० को कार्यान्वयनसम्बन्धी दोस्रो राष्ट्रिय कार्ययोजना कार्यान्वयनमा नगरपालिकाले चरणबद्ध रूपमा कर्मचारी र

जनप्रतिनिधिको क्षमता अभिवृद्धि, आवश्यकता पहिचान, द्वन्द्वपीडितका लागि विभिन्न कार्यक्रम तय गरेर उहाँहरूको माग र आवश्यकता अनुसार काम गरिरहेको उल्लेख गरिन । द्वन्द्वपीडित महिला राष्ट्रिय सञ्जालका अध्यक्ष गीता रसाइलीले संयुक्त राष्ट्रसङ्घको महिला शान्ति र सुरक्षसम्बन्धी तीन वर्षे कार्ययोजनाको समीक्षा, दोस्रो राष्ट्रिय कार्ययोजनाको छलफल र परामर्शमा पीडितहरूको सहभागिता महत्त्वपूर्ण रहेको बताईन । उनले द्वन्द्वपीडित र यौनजन्य हिंसापीडित महिलाको पक्षमा प्रभावकारी रूपमा काम अगाडि बढ्न नसकेको धारणा राखिन ।रासस

भारतमा १८ बर्ष नपुग्दै ३० प्रतिशत किशोरी र १३ प्रतिशत किशोर यौन हिंसाको शिकार

नयाँदिल्ली, २५ बैशाख । भारतमा ३० प्रतिशतभन्दा बढी केटीहरू र १३ प्रतिशत केटाहरूले सन् २०२३ मा १८ वर्षको उमेर नपुग्दै यौन हिंसाको अनुभव गरेको तथ्यांक सार्वजनिक भएको छ।

द ल्यान्सेट जर्नलमा प्रकाशित एक विश्लेषण अनुसार सन् १९९०–२०२३ को बीचमा २०० भन्दा बढी देशहरूमा बालबालिका विरुद्धको यौन हिंसाको व्यापकता बढेको अनुमान गरिएको छ । त्यसो त दक्षिण एसियामा बालिकाहरूका लागि सबैभन्दा बढी दर भारतमा रेकर्ड भएको छ भने कम बंगलादेशमा रहेको छ।

जसअनुसार बंगलादेशमा ९.३ प्रतिशत र ३०.८ प्रतिशत रहेको देखिएको छ। साथै, विश्वभर पाँच मध्ये १ केटी र सात मध्ये एक केटाले १८ वर्षको उमेर नपुग्दै यौन हिंसा भोगिरहेका छन्। इन्स्टिट्युट फर हेल्थ मेट्रिक्स एण्ड इभ्यालुएसन, युनिभर्सिटी अफ वाशिंगटन, अमेरिकाका अन्वेषकहरूले पनि पत्ता लगाए कि उप सहारा

अफ्रिकामा १८ वर्ष मुनिका केटाहरू बीच यौन हिंसाको उच्च दर रहेको थियो । जसअनुसार जिम्बाब्वेमा करिब ८ प्रतिशतदेखि कोट डिआइभोरमा २८ प्रतिशतसम्म रहेको देखिएको छ । बालबालिका विरुद्ध हुने यौन हिंसा जनस्वास्थ्य र मानव अधिकारको महत्वपूर्ण मुद्दा हो। यौन दुर्व्यवहारका परिणामहरूले मानसिक स्वास्थ्य अवस्थाहरूको जोखिम बढाएर व्यक्तिको दीर्घकालीन स्वास्थ्यलाई असर गर्ने गरेको उनीहरूको भनाइ रहेको छ । यो अध्ययन विश्वव्यापी अनुमानहरू प्रदान गर्ने पहिलो मध्ये एक बालबालिका

विरुद्धको यौन हिंसाको व्यापकतामा डेटाको लागि सार्वजनिक रूपमा उपलब्ध भण्डारहरूको समीक्षा गरिएको हो । ‘हामीले अनुमान गरेका छौँ कि बालबालिका विरुद्धको यौन हिंसा को विश्वव्यापी उमेर मानकीकृत प्रचलन २०२३ मा महिलाहरूको लागि १८.९ प्रतिशत र पुरुषहरूको लागि १४.८ प्रतिशत देखियो’ अध्ययन प्रतिवेदनमा भनिएको छ । टोलीले यो पनि भन्यो कि किशोर र युवा वयस्कहरू बीच यौन हिंसाको पहिलो एक्सपोजर १८ वर्ष भन्दा पहिले विश्वका लगभग ७० प्रतिशत पुरुष र महिलाहरूले गरेका थिए । एजेन्सी

१४ सदस्य गुमाएका पाकिस्तानी आतंकवादीले भने

‘न मलाई पछुतो छ, न निराश नै छु’

इस्लामवाद ।

जैश ए मोहम्मदका प्रमुख र घोषित अन्तर्राष्ट्रिय आतंकवादी मौलाना मसूद अजहरले ‘अपरेशन सिन्दुर’को हमलाका बारेमा मुख खोलेका छन् ।

काश्मिरको पहलगाम आतंकवादी हमलाको बदला लिन भारतले ‘अपरेशन सिन्दुर’ अन्तर्गत गरेको लक्षित हवाई हमलामा आफ्नो परिवारका १० सदस्य र उनका चार सहयोगी मारिए पछि उनले मुख खोलेका हुन् । बहावलपुरको जामिया मस्जिद सुभान अल्लाहमा जैश ए मोहम्मदको मुख्यालयमा भएको आक्रमणमा मारिनेहरूमा उनको जेठी बहिनी, बहिनीका पति, एक भतिजा र उनकी श्रीमती, एक भान्जी र परिवारका पाँच छोरा छोरीहरू समावेश थिए भनेर अजहरले जानकारी दिएको भारतीय सञ्चारमाध्यमले उल्लेख गरेका छन् ।

मे ७ को रातमा भारतले गरेको ‘अपरेशन सिन्दुर’ पछि परिवारका १४ सदस्य गुमाएका अजहरले आफूलाई कुनै पछुतो र निराशा पनि नरहेको प्रारम्भिक

प्रतिक्रिया दिएका छन । उनले भने, “बर मेरो मनमा बारम्बार यही विचार आउँछ कि म पनि चौध सदस्यको यो खुसी कारवाँमा म किन सामेल हुन सकिन,” अन्तर्राष्ट्रिय आतंकवादीले भने, ‘उनीहरूको जाने समय आएको थियो, जानु भयो तर भगवानले उनीहरूलाई कहिल्यै मारुं हुन्न ।’ उनले यो भने कि मारिएकाहरू अल्लाहका पाहुना बनेका छन्।५६ वर्षीय मसूद अजहर संयुक्त राष्ट्र सुरक्षा परिषद्द्वारा अन्तर्राष्ट्रिय आतंकवादीको सूचीमा रहेका छन । भारतमा धेरै आतंकवादी हमलाको योजनामा संलग्न रहेको उनी माथी आरोप छ । जसमा मुख्यतया २००१ को भारतको संसदमा हमला, २००८ को मुम्बई हमला, २०१६ को पठानकोट हमला र २०१९ को पुलवामा हमलालगायतमा उनको सहभागिगता रहेको जनाउँदै आइएको छ। यी अन्तराष्ट्रिय आतंकवादी पाकिस्तानमा रहेको कुरा ‘ओपन सेक्रेट’ भए पनि इस्लामाबादले बारम्बार उनीबारे कुनै जानकारी नभएको कुरा अस्वीकार गर्दै आएको थियो

भारत पाकिस्तान लडाइमा ४४ जनाको मृत्यु

इस्लामबाद ।

भारतको सिन्दुर अप्रेसनमा परी दुवैतर्फ गरी ४४ जनाको मृत्यु भएको छ। पञ्जाब प्रान्त र पाकिस्तान प्रशासित कश्मीरमा कस्मिमा ३१ जना पाकिस्तानी तथा भारतले पनि पाकिस्तानबाट भएको सीमापार आक्रमणमा एक सैनिक सहित १३ जनाको ज्यान गएको जनाएको छ ।

भारतले अप्रिल ७ को रातमा गरेको अचानक आक्रामण पछि दर्जनौँ पाकिस्तानी घाइते भएका छन् । पाकिस्तानी प्रधानमन्त्री शहबाज शरीफले भने, ‘हामी हाम्रा निर्दोष सहिदहरूको रगतको बदला लिने छौँ ।’ पाकिस्तानी संसदलाई सम्बोधन गर्दै प्रधानमन्त्री शहबाज सरिफले भारतको आक्रमणमा पाकिस्तानको सेनाले पाँचवटा भारतीय लडाकु विमान खसालेको दावी गरेका छन् । पाकिस्तानले मस्जिद र सर्वसाधारणलाई आक्रमण गरेको भन्दै अन्तराष्ट्रिय जगतलाई जानकारी दिएको छ। पाकिस्तानको राष्ट्रिय सुरक्षा समितिले देशको सशस्त्र बललाई भारतको आक्रमणको जवाफ दिन अधिकार दिइसकिएको छ । उसले आफ्नो रोजाइको समय,

स्थान र तरिकामा जवाफ दिने अधिकार पाकिस्तान सशस्त्र बलसँग सुरक्षित रहेको समेत बताएका छ ।पाकिस्तानका रक्षामन्त्री ख्वाजा आसिफले इस्लामाबादले भारतसँग चैतफी युद्धबाट बन्न खोजिरहेको तर त्यसका लागि तयार रहनुपर्ने बताएका छन् ।उता, भारतले आफ्नो हमलाले ‘आतंकवादी’ तालिम स्थलहरूमा आक्रमण गरेको दाबी गरेको छ । साथै, बेलायत, फ्रान्स, जर्मनी, इरान, टर्किए, कतार र युएईलगायत विश्व शक्तिहरूले दुवै आणविक शक्ति सम्पन्न राष्ट्रहरूलाई संयम देखाउन र कूटनीतिमा फर्कन आग्रह गरेका छन्।इरानले शान्ति वार्ताको लागि मध्यस्थता गर्ने प्रस्ताव राखेको छ र इरानका विदेशमन्त्री अब्बास अराघचीले गत दिन भारत र पाकिस्तान दुवैसँग छुट्टाछुट्टै छलफल गरिसकेका छन् ।

भारत र पाकिस्तान प्रशासित कश्मीरलाई विभाजन गर्ने लाइन अफ कन्ट्रोलमा तोपखानाको गोलाबारीको भारी आघातप्रदान भएको रिपोर्ट गरिएको छ।एजेन्सी

कञ्चनपुर ।

एसियाली विकास बैङ्क (एडिबी) को सहयोगमा महेन्द्रनगरमा अपाङ्गमैली पैदलमार्गसहितको १४ किलोमिटर सडक निर्माण गरिएको छ । महेन्द्रनगर बजारका पाँचवटा गल्ली आठ मिटर चौडा गरिएका छन् । जसमा अपाङ्गमैली पैदलमार्ग र साइकल लेन निर्माण गरिएको छ ।

गुरुयोजनाअनुसार सहरलाई व्यवस्थित र सुन्दर बनाउन एडिबीको सहयोगमा भीमदत्त नगरपालिकाले क्षेत्रीय सहरी विकास आयोजनाअन्तर्गत बजारलाई आधुनिकीकरण गरेको हो । आयोजनाको पहिलो चरणअन्तर्गत एक अर्ब रुपैयाँ लगानीमा १४ किलोमिटर सडक कालोपत्र गरिएको भीमदत्त नगरपालिकाका सब–इन्जिनियर पवन लेखकले जानकारी दिए । उनका अनुसार यहाँ २२ क्षेत्री ढल निकास, बजार क्लमा चार किलोमिटर रेलिङ र ७७६ वटा लाइट तथा आठवटा हाइमास्ट लाइटसमेत जडान गरिएका छन् । ‘बजार क्षेत्रमा साइकल लेन निर्माण गरेका छौ, १४

◄ गोलार्द्ध/रङ्गशाला ►

हलगोरु पाल्ने एक सय अठहत्तर किसानले पाए पोषणभत्ता

बागलुङ ।

यहाँको काठेखोला गाउँपालिकाले हलगोरु पाल्ने किसानलाई पोषणभत्ता वितरण गरेको छ । गाउँपालिकाले ‘गोरुलाई पोषण, कृषकलाई प्रोत्साहन’ नीति तथा कार्यक्रमअन्तर्गत १७८ हलगोरु पाल्ने किसानलाई पाँच हजार रुपैयाँ का दरले पोषणभत्ता वितरण गरेको हो ।

परम्परागत तरिकाले खेतबारी जोत्नका लागि प्रयोग गरिने गोरुलाई संरक्षण गर्दै किसानलाई प्रोत्साहन गर्ने उद्देश्यले आठ लाख ९० हजार रुपैयाँ पोषणभत्ता सोझै किसानको हातमा पुऱ्याइएको अध्यक्ष राजु थापाले बताए ।

उनले गाउँपालिकाभित्र हलगोरु पाल्ने किसानको तथ्याङ्क सङ्कलन गरेर १७८ जनालाई पाँच हजार रुपैयाँ का दरले पोषणभत्ता प्रदान गरिएको बताए ।

‘हलगोरु पाल्ने र जोत्ने परम्परा हट्दै जान थालेपछि यसको संरक्षणका लागि कार्यक्रम अघि बढाएका थियौँ, हाल १७८ किसानले लाभ उठाउनुभएको छ । पालिकाले गोरु संरक्षण र

स्याङ्जा । दक्षिण कोरियामा १० वर्ष बिताउनुभएका स्याङ्जा चापकोटका दुई दाजुभाइले गाउँ फर्केर कृषिउद्यम सुरु गरेका छन । यहाँका उत्तम आचार्य र वीरेन्द्र आचार्यले विदेशमा कमाएको धन आफ्नै गाउँमा भैंसीपालनमा खर्चिएका छन । विसं २०७३ देखि सुरु गरेको सिद्धबाबा एग्रो फार्म एन्ड रिसर्च सेन्टर प्रालि हाल गण्डकी प्रदेशमै ठूलोमध्येको एक भैंसी फार्मको पहिचान बनाएको छ । दश वर्ष कोरियामा सिकेको सीप र कमाएको पैसा लगानी गरेको

उक्त फर्ममा ६७ वटा गुजराती र मुराँ जातका भैंसीहरू छन् । हाल फर्मबाट दैनिक १८५ देखि २०० लिटरसम्म दूध उत्पादन भइरहेको छ । यसका साथै गोबर र मूललाई जैविक मलका रूपमा बिक्री गरेर आम्दानी भइरहेको छ । आचार्य दाजुभाइ कोरियामा रहँदा सिकेको आधुनिक पशुपालन प्रविधिलाई नेपालमै प्रयोग गरिरहेको बताउछन । कोरियाबाट फर्किएपछि सुरुमा काठमाडौँमा होटल व्यवसायमा लागे पनि पछि गाउँमै आएर हाईवेयर व्यवसाय र भैंसीपालन सुरु गरेको दाई उत्तमको भनाइ छ ।‘फार्म सञ्चालनका क्रममा

हालसम्म तीन करोड रुपैयाँ भन्दा बढी लगानी भइसकेको छ । सञ्चालनको सुरुआतमा २५ प्रतिशत विश्व बैङ्क, २५ प्रतिशत नेपाल सरकार र बाँकी ५० प्रतिशत लगानी आफैले गरेका थियौँ, उनहरूले भने,‘फार्ममा प्रत्यक्ष रूपमा १० जनाले रोजगारी पाएका छन्भने अप्रत्यक्ष रूपमा थप धेरैलाई कामको अवसर सिर्जना भएको छ ।’ भाई वीरेन्द्र फार्ममा दिनहुँ अफि खट्ने गरेको बताउछन । बिहानै फार्ममा पुगेर दूध प्याक गर्ने, क्यानमा राख्ने, होम डेलिभरी गर्ने र बिक्री नभएको दूधबाट पनि उत्पादन गर्ने काम दिनहुँ भइरहेको उनको

थियो ।

स्थानीय पर्यटन व्यवसायी जगदीशचन्द्र भट्ट बजारलाई थप व्यवस्थित गर्न सके यो सहर हेर्न लायक बन्ने बताउछन । ‘महेन्द्रनगर बजार आकर्षक, व्यवस्थित र सुरक्षित छ, यसले गर्दा यहाँ लगानीकर्ताहरू पनि आकर्षित भइरहेका छन ’, उनले भने, ‘हाल निर्माण भएको अपाङ्गतामैली पैदलमार्ग र साइकलन लेनले बजारको सुन्दरता थपेको छ । यसले व्यापार व्यवसायमा समेत थप टेवा पुगेको छ ।’

महेन्द्रनगरमा फरक पहिचान र विशेषता बोकेका पाँचवटा गल्ली र व्यापारिक केन्द्र भएकाले यसलाई नगरपालिकाले थप व्यवस्थित गर्नुपर्ने यहाँका व्यवसायीहरूको माग छ । ‘हाल आधुनिक बजार बनेको छ, यहाँ निर्माण भएका गल्लीहरू पर्यटकहरूका लागि आकर्षक छन’, व्यवसायी कृष्णानन्द भट्टले भन्छन, ‘अब बजार क्षेत्रमा भएका पोल व्यवस्थापन गरी तारलाई भुमिगत गर्न सकिए सुन्दरता थपिने छ । सडक किनारामा हरियाली र थप लाइटिङ व्यवस्थापन गर्न सके महेन्द्रनगर बजार थप राम्रो हुनेछ ।’

स्थानीय इन्द्र साउद परम्परागत स्वरप नबिगिने गरी गुरुयोजनाअनुसार बजार व्यवस्थापन गरिनुपर्ने र सौन्दर्य बिगाग्ने गरी बनाइने संरचना र अतिक्रमणमा कडाइका साथ प्रास्तुत हुनुपर्ने धारणा राखेका छन । तत्कालीन राजा महेन्द्रले बसाएका कारण यस बजारको नाम महेन्द्रनगर नामकरण गरिएको हो । महेन्द्रनगरमा फरक पहिचान र विशेषता बोकेका पाँचवटा गल्ली छन् । हरेक गल्लीको आफ्नै विशेषता छ । पहिलोगल्ली नं एकमा मेडिकल, हाईवेयर पसलहरू बढी छन्भने गल्ली नं २ मा

भनाइ छ । अब हरेक युवाले आफ्नै देशमा भविष्य खोज्नुपर्छ भनेर आफूहरू यस कार्यमा लागेको आचार्यले बताए । ‘कुनै समय कोरियामा राम्रो जीवन बिताएका थियौँ । विदेश गएर अनुभव हासिल गर्नु राम्रो हो तर उतै बसेर हुँदैन । आफ्नो देश र माटो आफ्नै हुन्छ । त्यसैले विदेशबाट फर्किएर हामीले आफ्नै गाउँठाउँमा लगानी गर्‍यो । कृषि क्षेत्रमा लगानी गर्न सके देशमै राम्रो गर्न सकिन्छ’, आचार्य दाजुभाइले एकस्वरमा भने ।

हाल यस कार्यबाट चापाकोटका धेरै युवाहरू कृषिप्रति आकर्षित भइरहेका छन् । स्थानीय

निकाय र राज्यले कृषिउद्यमलाई सम्मानित तथा प्रोत्साहन बनाउन सहयोग गरे धेरैले यसैमा भविष्य खोज्ने उनिहरूको विश्वास छ । ‘देशमै भविष्य खोजेका कृषकलाई राज्यबाट पर्याप्त सुविधा नभएको महसुस हुन्छ । कहिलेकाहीँ भैंसीलाई मिल्क फिभर जस्ता रोग लाग्छन्, भैंसीको विमा र स्वास्थ्य उपचार निःशुल्क छैन । अन्य धेरै पालिकाहरूमा प्रतिलिटर दूधमा रु दुईदेखि १५ सम्म अनुदान दिइए पनि चापाकोट नगरपालिकाले कुनै अनुदान दिएको छैन । यसबारे सोच्नुपर्छ’, सञ्चालक आचार्य दाजुभाइले भने । रासस

सुन्दरबजारबाट बसाइँसराइ गर्नेको सङ्ख्या बढ्यो ‘माथागढी पार्क’ स्थानीय सरकारलाई हस्तान्तरण

सुन्दरबजार

लमजुङ । जिल्लाको सुन्दरबजार नगरपालिकाबाट अन्यत्र बसाइँ सर्नेको सङ्ख्या पछिल्लो समय बढेको छ । चालु आर्थिक वर्षको साउनदेखि चैत मसान्तसम्म ७२ परिवारका एक सय ९८ जना यहाँबाट अन्यत्र बसाइँ सरेका हुन् । नगरपालिकाको सामाजिक सुरक्षा तथा पञ्जीकरण शाखाका एमआइएस अपरेटर सन्तोष पोखेलले गत आवमा २८ परिवारका ९३ जना बसाइँ सरेकामा चालु आवको चैतसम्म त्यो सङ्ख्या दोब्बरले बढेको जानकारी दिए । उनका अनुसार नगरभित्र पनि अन्यत्रबाट बसाइँसराइ गरी आउनेको सङ्ख्या बढेको छ । गत आवमा १३ परिवारका २७ जना सुन्दरबजार आएका थिए भने चालु आवको चैत मसान्तसम्म ३९ परिवारका एक सय २० जना नगरमा बसाइँसराइ गरी आएका

सुन्दरबजारको नक्सा

पोखेलले उल्लेख गरे । एघार वडा रहेको सुन्दरबजार नगरपालिकाका केही वडामा बजार विस्तार तीव्र गतिमा भइरहेका छन् भने केही वडा अझै ग्रामीण र दुर्गम अवस्थामा छन् । ग्रामीण वडाबाट बजार क्षेत्रमा बसाइँ सर्ने प्रवृत्ति बढ्दो रहेको पोखेलले बताए । बजार क्षेत्रबाट ठूला सहरतर्फ बसाइँसराइको गति तुलनात्मक रूपमा केही कम रहेको उनको भनाइ छ । चालु आर्थिक वर्षमा सबैभन्दा बढी सुन्दरबजार–३ बाट १४ परिवारका ४१ जना र सबैभन्दा कम वडा नं ५ र १० बाट दुई–दुई परिवारका छ–छ जना बसाइँ सरेका पोखेलले जानकारी दिए । बसाइँसराइ बढ्नुका मुख्य कारण शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी र लगानीको खोजी रहेका नगरका निमित्त प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत विवेककुमार पण्डितले बताए ।

‘बसाइँसराइ रोक्रे स्थानीयस्तरमा रोजगारीको अवसर सिर्जना गर्नु, प्राविधिक शिक्षालय सञ्चालन तथा वातावरण बनाउनेतर्फ पालिकाको प्राथमिकताहुनुपर्छ’,उनले भने । नगरप्रमुख कृष्णप्रसाद कोइरालाले सुन्दरबजारबाट बाहिरिनेको सङ्ख्या भित्तिनेको भन्दा बढी हुनु नगरका लागि चिन्ताको विषय बनेको बताए । उनले भने, ‘पालिकाले रोजगारी तथा सेवा प्रवाह सहज हुने कार्यक्रम लागू गरिरहेको छ । बसाइँसराइको कारण पहिचान गरी समाधानको उपाय अवलम्बन गर्दै अगाडि बढ्नेछौं ।’ उनका अनुसार आर्थिक सम्पन्नता, शिक्षा, स्वास्थ्य उपचार, रोजगारी, व्यापार व्यवसाय, पारिवारिक सम्पर्कलगायत विविध कारणले नगरवासी ठूला सहरतिर बसाइँ सरिरहेका छन् ।रासस

पाल्पा जिल्लाको माथगढी गाउँपालिका–५ मा रहेको ऐतिहासिक माथागढी उद्यान पार्क निर्माण गरी माथागढी गाउँ सरकारलाई हस्तान्तरण गरिएको छ । नेपाली सेना मध्यपश्चिम हेक्ड्काटर बुटवलको आर्थिक तथा प्राविधिक सहयोगमा निर्माण गरिएको उद्यानको पूतनापति उपरथि प्रेमबहादुर पुनले गाउँपालिकाका अध्यक्ष यमबहादुर चिदीलाई हस्तान्तरण गरेका हुन । करिब आठ लाख रुपैयाँ मा नेपाली सेनाले पार्क निर्माण गरेको हो । यो गढी तत्कालीन भूरे राजाले निर्माण गरेका थिए । भूरे राजाको विस्तृत इतिहास थाहा नभए पनि स्थानीय बुद्धिजीवीका अनुसार पाल्पाका सेन राजामध्येका राजाले यस स्थानमा गढी बनाइ बसेको र पछि राजाले यस स्थान छाडेर गएको भन्ने भनाइ छ । एक्कासी राजाले यस स्थान छाडेर गएपछि राजा उडेर गए भन्ने किंवदन्ती रहेको स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक बताउँछन् ।

नेपाल अंग्रेज युद्धको दौरानमा यहाँको गढीलाई बलियो बनाई तत्कालीन कर्णेल उजीरसिंह थापाले दक्षिण पूर्वीभागबाट हुनसक्ने सम्भावित अंग्रेज फौजको हमलाको विरुद्ध रक्षात्मक लडाईं लड्न तीन सय जनाको टुकडी यस गढीमा तैनाथ गरेका भन्ने जानकारी बताउँछन् ।

‘दक्षिण जीतगढीतर्फको असफलतापछि पाल्पा आक्रमणका क्रममा अंग्रेज फौजले दक्षिण पूर्वीदिशाबाट हमलाका लागि अंग्रेज फौज आइरहेको हल्लापछि कर्णेल उजीरसिंहले यस किल्लालाई मजबुद बनाउँदै फौज तैनाथ गरेका थिए । अंग्रेज फौजलाई बाटो देखाउने तत्कालीन पाल्पा राज्यका सल्लाहकार कनकनिधि तिवारी नदीमा बिहानको सानन गर्न गएका बेला मारिएपछि अंग्रेज फौजले बाटो पत्ता लगाउन नसकी यस गढीमाथि हमला गर्न सकेनन् । साथै जीतगढी र नुवाकोट गढीमा अंग्रेज फौजलाई रोक्न नसकेको अवस्थामा यस गढीमा आई लड्ने वैकल्पिक

योजनासहित किल्लाका रूपमा गढीको स्थापना भएको हो इतिहास छ’, अध्यक्ष चिदीले भने । उनका अनुसार यहाँ ठूलो कडावाला तमौरामा तत्कालीन युद्धमा प्रयोग गरिने धनुष, काँडा र तरवारजस्ता युद्ध सामग्री देख्न पाइन्छ । नजिकैको झुम्सा खोलाको ढुङ्गाको प्रयोग गरी गढीको निर्माण गरिएको भन्दै उनले गढी वरिपरि करिब चार वटा ट्रेन्च (गाली) र क्रोलिङ ट्रेन्च (धिभिने नाली) रहेका बताए । नेपाल अंग्रेज युद्धपछि पनि विसं २००७ मा नेपाली फौज उक्त गढीमा बसेको थियो । सांस्कृतिक रूपमा पनि यस गढीको छुट्टै महत्त्व रहेको छ । किंवदन्ती अनुसार स्थानीयको सपनामा आएर शक्ति स्वरुपिणी कालीले आफूले यस स्थानमा बस्ने इच्छा गरेकी थिइन् । यदि साच्चिकै शक्ति हौं, भने यस स्थानमा रहेको ठूलो चिलाउनेको रुखलाई सोही राति चट्याडले तहसनहस गरी प्रमाणित गर्न र आफूले मन्दिर स्थापना गर्ने भाकल गरेपश्चात्

सोही राति चट्याङ राति रुख तहसनहस भएपछि यस स्थानमा माथागढी कालिका देवीको मन्दिर स्थापना गरिएको जनविश्वास रहिआएको छ । हालसम्म पनि यस स्थानमा देवीको शक्ति पूजा हुने गर्छ । यहाँ सेनाले अहिले पार्क निर्माण गरी संरक्षण गर्न भन्दै स्थानीय सरकारलाई हस्तान्तरण गरेको हो । उक्त गढीको पार्क हस्तान्तरण गर्दै पूतनापति पुनले ऐतिहासिक स्थल र सम्पदाको संरक्षणको लागि नेपाली सेनाले सहयोग पुऱ्याउँदै आएको बताए । उनले स्थानीय नागरिक र नेपाली सेनाको सम्बन्ध सुमधुर बनाउनुका साथै आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकलाई आकर्षित बनाउन सहयोग पुग्ने विश्वास व्यक्त गरे । गाउँपालिका अध्यक्ष चिदीले इतिहासलाई जीवन्त राख्न यस्ता सम्पदाको प्रचारप्रसार र संरक्षण, प्रवद्र्धन गर्न आवश्यक रहेको बताउँदै पालिकाले ऐतिहासिक स्थलको संरक्षणमा सहयोग गर्ने उल्लेख

गरे । सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी भवितेसरा रानाले आमनागरिकलाई पुराना सम्पदाको महत्त्व बुझाउँदै भावीपुस्तामा हस्तान्त्ण गर्न आवश्यक रहेको औँल्याए । दि फेमस महेन्द्र दल गणका गणपति भूपेन्द्र गुरुङले जिल्लामा रहेका मठमिन्दरको संरक्षण र संवद्र्धनमा नेपाली सेनाले सघाउँदै आएको बताए । उनका अनुसार नेपाल अंग्रेज युद्धका साथै नेपाल एकीकरणका बेला प्रयोग भएको गढी किल्लाको संरक्षण गरी प्रचारप्रसार गर्ने उद्देश्यले सौन्दर्यकरण गरिएको छ । सेनाले यहाँका ऐतिहासिक कोट, गढी, किल्लाको संरक्षण गर्ने र इतिहास जोगाउने काम गर्दै आएको छ । सेनाले यसअघि छ दिने पदयातामा निस्किएर यहाँका गढीको अवलोकन, निरीक्षण गरेको थियो । यहाँ ऐतिहासिक बाकुमगढी, माथागढी, तानसेन र नुवाकोट गढी तथा जीतगढी किल्ला रहेका छन् ।रासस

किसानद्वारा उत्पादित खाद्य वस्तुको बजार सुनिश्चित गर्न माग

काठमाडौँ । सांसदहरुले किसानले उत्पादन गरेका खाद्य वस्तुको बजार सुनिश्चितको माग गरेका छन । बिहिवार प्रतिनिधि सभा बैठकमा आगामी आर्थिक वर्ष २०८२ ÷८३ को लागि सरकारको वार्षिक नीति तथा कार्यक्रममाथिको छलफलमा उनिहरुले मुलुकलाई कृषिमा आत्मनिर्भर बनाउनका लागि बजार सुनिश्चिताको माग गरेका हुन । बैठकमा सांसद सुशीला श्रेष्ठले गत वर्षको भन्दा यसपटक संशोधन सङ्ख्या बढेको र नयाँ कुरा आएको जनाउँदै आएका संशोधन र सुझाव समावेश गरेर नीति बन्नेमा विश्वास व्यक्त गरेका छन । ‘विरोधका लागि विरोध गर्ने प्रचलन अन्त्य हुनुपर्छ । राम्रा

कुरालाई लिएर नराम्रा कुरालाई सच्याएर एकताको आधारमा अगाडि बढ्नु राम्रो हुन्छ,’ उनले भने, ‘यसपटक फजुल खर्च रोक्रे नीति आएको छ । सरकारले अनलाईन सेवा विस्तार गर्ने कुरा धेरै राम्रो छ ।किसानले उत्पादन गरेका खाद्य वस्तुको बजार सुनिश्चित गराउने नीतिको प्रभावकारी कार्यन्वयन गर्नुपर्छ ।’ सांसद रामप्रकाश चौधरीले धेरै महत्त्वकांक्षी कुरा राखिए पनि किसानले सिँचाइ सुविधा नपाउने, मल समयमा नै नपाउँदा उनीहरु चिन्तित रहेको जनाउँदै यी व्यवस्था नीतिमा प्रथामिकता दिन सकेमा कृषि वस्तु आयात प्रतिस्थापन गर्न सहज हुने बताए । ‘हाईड्रोजन ऊर्जा विकास गरिनु, उद्यमशीलता नीति, रोजगारी

सिर्जना गर्ने, स्टार्टअप नीति लागू गर्ने नीति स्वागतयोग्य छन्,’ उनले भने, ‘खानेपानीको समस्या छ । खानेपानीको सहज आपूर्ति र गुणस्तरमा ख्याल गर्दै अधुरा खानेपानी आयोजनालाई प्रथामिकतामा राख्नुपर्ने छ । जलासययुक्त खानेपानी र जमिनमुनिको पानी पुनर्र्भरण गर्नुपर्छ ।’ यसैगरी सांसद योगेन्द्र मण्डलले कृषि उपज वृद्धि गरी मुलुकलाई आत्मनिर्भर बनाउने नीति कार्यन्वयन गर्न चुनौती रहेको बताए । ‘राम्रो सिँचाइको व्यवस्था छैन । किसानले समयमा नै मल पाउन सकिरहेका छैनन् । अनि कसरी हुन्छ कृषिमा मुलुक आत्मनिर्भर ?’ उनले भने, ‘परराष्ट्र नीति सन्तुलित हुनुपर्छ ।’रासस

बागलुङ

बागलुङ । बागलुङ नगरपालिका–८ सिगानामा गत आइतबार सञ्चालित माटो परीक्षण शिविरमा ७५ जना किसानले माटो परीक्षण गराए । सुन्तलाखेती हुने यहाँको माटोमा अधिकांश अम्लियपना भेटियो । जसका कारण क्रमशः उब्जनीमा ह्रास आइरहेको छ । कृषि ज्ञान केन्द्रले चालु आर्थिक वर्षमा जिल्लाको पाँच स्थानमा गरेको माटो परीक्षण शिविरमा सबैभन्दा बढी सिगानाको माटोमा अम्लियपना भेटिएको जनाएको छ । जम्मा ७५ किसानले माटो परीक्षण गराएकामा ६९ किसानले ल्याएको माटोमा अम्लियपना फेला परेको थियो । असन्तुलित मलखादको प्रयोगले माटोको प्राङ्गारिक पदार्थमा कमी आएको

बागलुङ

कृषि ज्ञान केन्द्र प्रमुख राजेश्वर सिलवालले बताए । उनले माटोको सही उपचार गर्न किसानलाई सुझाव दिए । जिल्लाका १० स्थानीय तहमध्ये यस वर्ष सात स्थानीय तहमा माटो परीक्षण घुम्ती शिविर गर्ने लक्ष्य लिइएको छ । पाँच स्थानमा माटो परीक्षण शिविर सम्पन्न भइसकेका छन् । स्थानीय तहको सिफारिसमा माटो परीक्षण गर्न थालिएको हो । प्रमुख सिलवालले बागलुङ नगरपालिका, गलकोट नगरपालिका, तमानखोला गाउँपालिका, बडिगाड गाउँपालिका र ताराखोला गाउँपालिकामा ३०९ किसानले ल्याएको माटोको नमूना परीक्षण गरिएको जानकारी दिए । परीक्षण गरिएका मध्ये १७० नमूनामा अम्लियपना तथा १३ नमूनामा क्षारीय तत्व फेला परेको छ । त्यसैगरी १२६

बागलुङ

नमूना माटो परीक्षणको रिपोर्ट सामान्य रहेको पाइएको छ । कृषि ज्ञान केन्द्रले तमानखोला गाउँपालिका–२ मा ४३ किसानले ल्याएको माटोको नमूना परीक्षण गरेकामा २८ नमूनामा अम्लियपना र १५ मा तटस्थ देखिएको छ । बडिगाड गाउँपालिका–६ मा आयोजना भएको माटो परीक्षण शिविरमा ५८ जनाको नमूना परीक्षण गरेकोमा १३ क्षारीय, १ अम्लियपना र ४४ तटस्थ देखिएको छ । ताराखोला गाउँपालिका–२ मा ७५ वटा माटोको नमूना परीक्षण गरिएकामा ५१ माटोको नमूनामा अम्लियपना र २४ मा तटस्थ देखिएको छ भने जिल्लाका गलकोट नगरपालिका–४ मा ५८ माटोको नमूना परीक्षण गरेकोमा २१

बागलुङ

वटामा अम्लियपना र ३७ वटामा तटस्थ फेला परेको छ । ‘असन्तुलित मलखादले माटो बिग्रँदै गएको छ, माटोलाई समयमा उपचार गर्न आवश्यक छ, पछिल्लो समय प्राङ्गारिक मलको प्रयोग घट्नाले माटोमा अम्लियपना बढी भएको पाइएको छ’, केन्द्र प्रमुख सिलवालले भने, ‘क्षारीय र अम्लियपनलाई तटस्थमा ल्याउन प्राङ्गारिक मल, हरियो मल प्रयोग तथा र कोसेबाली लगाउन आवश्यक छ ।’ अम्लीय माटोमा कृषि चुना प्रयोग गर्न किसानलाई सुझाव दिएको कृषि ज्ञान केन्द्रका अधिकृत जमुना भण्डारीले बताए । उनले युरियाको बढ्दो प्रयोगले माटोको अवस्था बिगैरंदो भएकाले नाइट्रोजन, फस्फोरस र पोटासको सन्तुलित प्रयोग गर्न सुझाव दिए ।रासस

बगरमा तरबुजाखेती वनहराका मुक्तकर्मैयाको आयआर्जनको प्रमुख आधार

कञ्चनपुर । कृष्णपुर नगरपालिका–२ वनहराका मुक्तकर्मैया परिवारले बगरलाई हराभरा बनाएका छन् । बगर तरबुजा, काँक्रो, लौका, फर्सी, मुला, तौरैयालगायत फल र सागसब्जी लटरम्म छन् । बगरमा १०० बढी परिवारले उत्पादन गरेका तरबुजा, काँक्रोलगायतको साजसब्जी बिक्री गर्न मुक्तकर्मैया परिवारले पूर्वपश्चिम राजमार्ग नजिक टहरा नै बनाएका छन् । यी टहराबाट उनीहरुले तरबुजालगायत फल बिक्री गर्दै आएका छन् । साँझबिहान राजमार्गमा निकै भीडभाड हुने गरेको छ । यो भीड तरबुजा र काँक्रो खरिद गर्ने ग्राहकको हो । छ वर्षदेखि बगरमा खेती गर्दै आएका शिवलाल रानाले राजमार्ग छेउको कारोबारले वर्षभरिको घरको खर्च चल्ने बताए । तरबुजालगायत फल बिक्री गरेर दैनिक दुई हजार रुपैयाँ देखि तीन हजार ५०० रुपैयाँ सम्म आमदानी हुने गरेको उनले बताए । वैशाखदेखि असारसम्म तीन लाख रुपैयाँ देखि पाँच लाख रुपैयाँ सम्मको कारोबार हुने गरेको उनले जानकारी दिए । ‘बढी उत्पादन गर्ने परिवारले बढी आमदानी गर्छन’, उनले भने, ‘थोरै उत्पादन गर्नेको थोरै आमदानी हुन्छ ।’

बगरमा

पन्ध्र वर्षदेखि बगरखेतीमा संलग्न बिरा रानाले बगरमा उत्पादन भएको लौका, तरबुजा बिक्री गरी सकेपछि पुनः स्थापना गरिँदा पाइएको जग्गामा पनि खेती गरेकाले तीन महिना सडकमा बसेर तरबुजाको कारोबार गर्दै आएको बताए । ‘कर्मियामुक्तिको घोषणापछि वनहरा नदी छेउको जग्गामा पुनः स्थापना गरिँदा घर निर्माण र खेतीका लागि दश कट्ठा जग्गा उपलब्ध गराइएको थियो’, उनले भने, ‘जग्गामा लगाएको अन्नबालीले चार महिना पनि खान नपुग्ने भएपछि केही वर्ष मजदुरी गरेरै जीविका चलायौँ ।’ ‘अन्य नदी बगरमा तरबुजा, काँक्रो रोपेको देख्यौँ, हामीले पनि सिक्यौँ, त्यसपछि मजदुरी गर्न छाडेर यसमै भविष्यका सपना बुन्न थाल्यौँ, तरबुजा फलेका छन् । यो खेतीलाई निरन्तरता दिँदै आएका छौँ, उनले भने । घर खर्च सहज रुपमा चलेकाले अरुसँग ऋण लिनुपर्ने अवस्था अन्त्य भएको उनि बताउछन । राजमार्ग छेउमै बसेर १४ वर्षैया अस्मिता रानाले पनि तरबुजा बेच्दै आउनुभएको छ । ‘बिहान विद्यालय जान्छु’, उनले भने, ‘त्यसबेला आमाले टहराबाट बेच्नुहुन्छ, विद्यालयबाट फर्केपछि म बेच्छु ।’ टहरामा बसेर तरबुजा बेचेर आउने आमदानीको केही हिस्सा घर खर्चका लागि

बगरमा

राखेर अरु पैसा विद्यालयमा आवश्यक पर्ने पोसाक, कापी कलमलगायतमा खर्च हुने गरेको उनले उल्लेख गरे । वनहरा मुक्तकर्मैया बस्तीकै ४० वर्षिया पूजा रानाले एक दशकदेखि राजमार्ग छेउमा तरबुजालगायत बिक्री गर्दै आउनुभएको छ । वनहरा नदीको बगरमा उनले दश कट्ठा जग्गामा तरबुजाखेती गर्नुभएको छ । ‘वैशाख महिनाको पहिलो हप्तादेखि बेघ्न सुरु गरेका हौँ’, उनले भने, ‘अहिलेसम्म ६५ हजाररुपैयाँ भन्दा बढीको बिक्री गरिसकेका छौँ ।’ उनका अनुसार प्रतिकिलो तरबुजा ३०रुपैयाँ देखि ४० रुपैयाँ सम्ममा बिक्री हुने गरेको छ । बीउबिजन र रासायनिक मलमा गरेर ३० रुपैयाँ देखि ४० हजार तरबुजाखेतीमा भएको थेरा राना बताउउछन । रानाले बर्सेनि पाँच लाख रुपैयाँ बढी मुनाफा आर्जन गर्दै आएको बताए । उहने यो महिनामा २० किन्टल काँक्रो र ६० किन्टल तरबुजा बिक्री गरिसकेका छन । ‘बिहान बगरबाट टिपेर राखेको तरबुजा तथा साजसब्जी साँझ नपर्दै सकिन्छ’, नन्दलाल रानाले भने, ‘बढ्दो गर्मीका कारण ग्राहकले बढी माग गर्ने गरेका छन् ।’ ‘अरु क्षेत्रमा बेघ्न लैजाँदा ढुवानी खर्च

बगरमा

लागछ, निकै श्रम गर्नुपर्छ, घर नजिकैको राजमार्गमा सहजै बिक्री हुने भएपछि त्यहीँ टहरा बसेर बेघ्न गरेका छौँ’, उनले भने । पहिले इँटाभट्टामा काम गर्दै आएका तौला राना बगरखेतीबाट मनगो आमदानी हुने थाहा पाएपछि मजदुरी गर्न छाडेर

लागछ, निकै श्रम गर्नुपर्छ, घर नजिकैको राजमार्गमा सहजै बिक्री हुने भएपछि त्यहीँ टहरा बसेर बेघ्न गरेका छौँ’, उनले भने । पहिले इँटाभट्टामा काम गर्दै आएका तौला राना बगरखेतीबाट मनगो आमदानी हुने थाहा पाएपछि मजदुरी गर्न छाडेर

बगरमा

तरबुजाको खेतीमा संलग्न भएको बताउछन । वनहराबाहेक अन्य क्षेत्रका व्यापारीलाई भने त्यस क्षेत्रमा तरबुजा बेघ्न भने नपाइने नियम मुक्तकर्मैयाले बनाएका छन् । तरबुजा खरिद गर्न राजमार्ग छेउ पुगेका

बगरमा

अमरपुरका अमरबहादुर ऐर वनहराका तरबुजा रसिला हुने हुँदा प्रत्येक वर्ष खरिद गरेर लैजाने गरेको बताउछन । ‘अरु ठाउँको भन्दा यहाँका तरबुजा मीठा र सस्ता छन् । त्यसैले हामी तरबुजा खरिद गर्न हरेक वर्ष यहाँ आउँछौँ’, उने भने ।रासस

तराईमधेशमा सशस्त्र प्रहरीको ज्यादती किसानलाई सास्ती

मधेशदृष्टि काठमाडौँ । आमजनता पार्टी (आजपा) का अध्यक्ष तथा पूर्वमन्त्री प्रभु साहले तराईमधेशमा सशस्त्र प्रहरीको ज्यादती अति नै भएको भन्दै आक्रोश पोखेका छन् । प्रतिनिधिसभाको बैठकमा उनले सीमावर्ती क्षेत्रमा खटिएका सशस्त्र प्रहरीको भूमिकामा प्रश्न उठाए । उनले भने, ‘हिजो रौतहटको कटहरियामा सशस्त्र प्रहरीको टोलीले टेङ्गडहवा निवासी अनुठा यादव र रामजिनिस साहजी कटहरिया बजारबाट फर्किरहेका थिए, तस्करको चक्करमा मोटरसाइकलमा ठोकिएर मोटरसाइकल ध्वस्त भएको छ । त्यसमा सवार दुई जनाको अहिले आइसियुमा उपचार भइरहेको छ । म गृहमन्त्रीज्यूलाई सोध्न चाहन्छु, यो घटना कसरी भयो ? सशस्त्र प्रहरीले किन यसरी ज्यादती गर्यो ? यो घटनाको विषयमा सदनमा जानकारी गराउनुहोस् । उपचार गराइरहेकालाई भेट्न कोही पनि गएकै छैन, सरकारलाई म भन्न चाहन्छु कि ती घाइतेको उपचारको जिम्मा लिनुहोस् । घटनामा संलग्नलाई कारबाही गर्नुहोस् ।’ पूर्वमन्त्री साहले सरकारका मन्त्री र अफसरलाई आफ्नो तलबले जीवन निर्वाह गर्न पुग्छ कि पुग्दैन भनेर प्रश्न गरे । उनले भने, ‘तपाईंको तलबले

पुग्छ कि पुग्दैन ? तपाईंको बुवा, बाजेको सम्पत्तिले आफ्नो खर्च धान्न सक्दुहुन्छ कि हुँदैन ? यदि पुग्छ भने यसरी व्यक्तिको निजी सम्पत्ति किन खोसुहुन्छ ? भन्सार नबुझाएकै कारण त्यो चोरीको सामान हुन्छ भने आयकर नबुझाउनेसँग पनि सामान खोसुहोस् । सम्पत्ति लुकाउने र सम्पत्तिको कर नुबझाउनेको पनि सम्पत्ति खोसुहोस । ठूलाबडाले कर लुकाउँदा नखोस्ने ? अनि भन्सार नबुझाएकै नाममा दिनदहाडै डकैती गर्ने, लुट्ने र कमिसन बाँड्ने ? ४५ प्रतिशत कमिसनकै नाममा तराईका मान्छे दिनदाहाडै लुटिएका छन् । र, उनीहरूको कोही पनि

सहारा छैन ।’ किसानले आफ्नै पहलमा भारतबाट अत्यावश्यक सामग्री मलखाद ल्याउँदा प्रहरी प्रशासनले दिनदहाडै लुट्ने काम गरेकामा साहले आक्रोश पोखे । उनले थपे, ‘अहिले किसानलाई मलखाद सरकारले दिँदैन, किसानले आफ्नै पहलमा भारतबाट मलखाद ल्याउँदा प्रहरी नाकामा कुरेर बस्छन् अनि लुट्छन । प्रहरीलाई म भन्न चाहन्छु-हत्यारालाई तपाईं पत्ता लगाउन नसक्ने ? बच्चादेखि युवाको जीवन बर्बाद भइरहेको विषय लागुऔषधको जालो तोड्न नसक्ने, यलो चोरी-डकैती बढिरहेका छन्,

उनीहरूलाई समात्न नसक्ने ? दिनदहाडै मोटरसाइकल चोरिन्छन्, मोटर खोलिन्छन्, ती चोर एउटा पनि पत्ता लगाउनुहुन्न, तर किसानको खाद समालुहुन्छ, नून, चिनी, तेल समालुहुन्छ, के ती सामान चोरीका सामान हुन र ?’ सीमा नाकामा जनताले ठूलो सास्ती भोगिरहनुपरेको उनको भनाइ छ । उनले जनताको निजी सम्पत्ति चोरीको सामानजसरी खोस्ने कार्य भएको भन्दै आपत्ति जनाए । इमानदार प्रहरी अधिकारी भएको भए जनताको निजी सम्पत्ति लुट्दैनौँ र कमिसन चाहिँदैन भनेर भन्नसक्नुपर्ने साहको सुझाव छ ।

क्रिकेट रंगशालामा व्यवधान भए आन्दोलन

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) का सांसद मनिष झाले जनकपुरमा क्रिकेट रङ्गशाला निर्माणमा व्यवधान भए आन्दोलन गर्ने चेतावनी दिएका छन् । बिहीबार प्रतिनिधिसभाको शुन्य समयमा झाले जनकपुरमा क्रिकेट रङ्गशाला निर्माणका लागि डिपिआरसमेत भइसकेको अवस्थामा यसलाई अगाडि बढाउन ढिलाई भएको भन्दै अब पनि व्यवधान भए आन्दोलन गर्ने चेतावनी दिएका हुन् । लक्ष्मण कुटीका नाममा रहेको १७ बिघा जमिनमा रङ्गशालाको डिपिआर गरेर साढे

२ अर्ब रुपैयाँको एउटा अन्तर्राष्ट्रिय रङ्गशालाको परिकल्पना भए पनि अघि बढाउन ढिलाइ गरिएको उनले बताए । उनले खेलकुद परिषद्ले गुठी संस्थानलाई वार्षिक ९ लाख रुपैयाँ तिर्ने गरेकामा अहिले प्रलोभनका कारण भाडा दर ४९ लाख ६० हजार रुपैयाँ बनाइएको भन्दै आपत्ति जनाए । यसमा समुद्ध बिचौलिया, समुद्ध दुलाल छिरेजस्तो देखिएको भन्दै उनले जनकपुरका युवाको क्रिकेट रङ्गशालाको परिकल्पनामा कुनै व्यवधान भए आन्दोलन हुने उल्लेख गरे ।

अनलाइनमार्फत ठगी गर्ने सातजना पक्राउ

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम । अनलाइन ठगीमा संलग्न आरोपमा सात जना पक्राउ परेका छन् । सामाजिक सञ्जालमार्फत फेक एकाउन्ट बनाएर ठगी गरेको आरोपमा धनुषा प्रहरीले सात जनालाई पक्राउ गरेको हो । उनीहरूले अनलाइनको दुरुपयोग गरेर दुई करोड ६३ लाख ९ हजार तीन सय १२ रुपैयाँ ठगी गरेको धनुषाका प्रहरी उपरीक्षक नरहरि रेग्मीले जानकारी दिए । उनका अनुसार धनुषाधाम नगरपालिका-१ का २३ वर्षीय सुरज साह, सर्लाही बरहथवा-७ का २२ वर्षीय नितेशकुमार साह, गौशाला नगरपालिका-१ का २२ वर्षीय रोशन साह, सोही ठाउँका २१ सुधीर कुमार महतो, १९ वर्षीय अमित साह, क्षीरेश्वरनाथ नगरपालिका-२ का २२ वर्षीय श्यामसुन्दर महारा र सोही ठाउँका २० वर्षीय रामकुमार महारा पक्राउ

परेका छन् । उनीहरूले सस्तोमा मोबाइल, मोटरसाइकल जस्ता सामान दिने भनेर स्थानीयलाई ठगी गरेका थिए । पक्राउ परेकाको साथबाट १० वटा मोबाइल फेला परेको छ । मोबाइलबाट विभिन्न बैंक तथा वित्तीय संस्था तथा वालेट आइडीसमेत गरी १ सय ८७ वटा खाता खोलेको प्रहरी अनुसन्धानमा देखिएको छ । उनीहरूले सस्तो दरमा सामान दिने भनेर अनलाइन ठगी गरेको प्रहरी अनुसन्धानमा देखिएको छ । उनीहरू अग्रिम भुक्तानी लिएर सम्पर्कविहीन हुने गरेका थिए । हालसम्म उनीहरूका २१ वटा फेक एकाउन्ट र पेज फेला परेको प्रहरी उपरीक्षक रेग्मीले बताए । उनीहरूमाथि अदालतबाट म्याद थप गरेर अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ । पक्राउ परेका युवाहरु कुलतमा फसेका पाइएको छ ।

‘हाजमोला सम्झेर विषादि खाँदा छोरा बाँचेन, म बाँचें’

मनोज माझी राजविराज । बच्चासँगै विष सेवन गरेर सिकिस्त राजविराज नगरपालिका-१ चनौराकी काजल कुमारी साफी १० दिन उपचारपछि बिहीबार घर फर्केकी छिन् । उनी पूर्णरूपमा अझै स्वस्थ भइसकेकी छैनन् । यद्यपि उनी खतरामुक्त रहेको र केही दिन अरु आराम आवश्यक रहेको चिकित्सकले जनाएका छन् । वैशाख १६ गते गहुँको कीरा मार्न प्रयोग गरिने व्याब्लेट (विषादी) सेवन गरेपछि सिकिस्त २५ वर्षीया काजल र उनका ४ वर्षीय छोरा सौरभलाई उपचारका लागि विराटनगरस्थित नोबेल अस्पतालमा पु-याइएको थियो । सौरभको सोही दिन उपचारक्रममा मृत्यु भयो । आमा काजललाई १० दिन आइसियुमा राखेर उपचार गर्दा बाँचेकी छन् । श्रीमान विगत ४ वर्षदेखि रोजगारीको सिलसिलामा कतारमा छन् । घटनाको प्रारम्भीक अनुसन्धानक्रममा प्रहरीले घरायसी तनावका क्रममा आमाले छोरालाई विष खुवाएर

आपm समेत खाएको देखिएको बताएको थियो । घरायसी तनाव तथा विदेशमा लामो समयदेखि रहेका श्रीमानले पनि खासै वास्ता नगरेकाले तनावमा आएर काजलले विष खाएर छोरालाई पनि खुवाएको केही स्थानीयले बताइरहेँदा काजल र

परिवारजनले वास्तविकता अर्कै रहेको जनाएको छ । घरमै स्वास्थ्यलाभ गरिरहेकी काजलले घटनाका दिन गहुँको कीरा मार्न प्रयोग गरिने व्याब्लेट (विषादि) हाजमोला पाचक सम्झेर भूलवश ४ वर्षीय छोरा सौरभले सेवन गरेको सञ्चारकर्मीलाई बताइन् ।

‘सौरभले विष खाएको थाहा पाएपछि उसको मुखमा औँला हालेर केही व्याब्लेट निकाल्न भ्याएँ,’ काजलले भनिन्, ‘तैपनि छोराको अवस्था शिथिल हुँदै गएको देखेपछि सोही व्याब्लेट मैले पनि निर्लेँ ।’ विषादि हाजमोला पाचक

सम्झेर भूलवश खाएका छोरा नबान्ने अवस्थामा पुगेपछि मैले पनि विषादि सेवन गरेकी हुँ,’ उनले भनिन्, ‘छोरा त बाँचेन, तर म अभागि बाँच्नु पऱ्यो ।’ बच्चाको पहुँचबाट टाढा र सुरक्षित ठाउँमा राख्नु पर्ने औषधी (विषादि) लापरबाहीपूर्वक राखिँदा यस्तो अप्रिय घटना निम्तिएको काजलकी सासु सुलोचनाले सुनाइन् । उनका अनुसार सौरभ ४ महिनाकै हुँदा अनिल रोजगारीका लागि कतार गएका थिए । उनी अहिले पनि कतार मै छन् । अनिलले घर व्यवहार चलाउन बेलाबेलामा पैसा पठाइरहने तथा स्थानीय ‘राइजिङ बोर्डिङ’ स्कुलमा नाम लेखाइ पढ्ने व्यवस्था मिलाइएका बेला भएको अकल्पनीय घटनाले पूरै परिवार शोकमा डुबेको उनको कथन छ । प्रहरी उपरीक्षक ढक्रेन्द्र खतिवडाले आमाछोरा विष सेवन प्रकरणको सुक्ष्म अनुसन्धान भइरहेको बताए । स्वास्थ्यलाभ क्रममा रहेकी काजल पूर्णरूपमा निको भएपछि अनुसन्धानका लागि बोलाइने प्रहरी उपरीक्षक खतिवडाको कथन छ ।

मधेशदृष्टि वीरगंज ।

बलरा नगरपालिका-२ जमुनियामा प्रहरीले भारतीय नागरिकलाई नक्कली नेपाली नोटसहित पक्राउ गरेको छ । भारतबाट नेपाल प्रवेश गर्नेक्रममा चेकजाँच गर्दा ती व्यक्तिंसँग नक्कली नोट फेला परेको हो । छन्कीटोलास्थित प्रहरी चौकीबाट खटिएको टोलीले साँझ भारतबाट आइरहेको बि आर३०ए इ ८३६३ नम्बरको मोटरसाइकललाई शंका लागेर रोकेको थियो । मोटरसाइकल चलाइरहेका

व्यक्ति भारतको बिहार राज्य, सितामढी जिल्लास्थित मधुकरपुर गाउँपालिका-९ निवासी ३४ वर्षीय विश्वनाथ साह रहेको खुलेको छ । चेकजाँच गर्दा साहका साथबाट नेपाली हजार दरका आठ थान नक्कली नोट बरामद भएको प्रहरीले जनाएको छ । यता, मकवानपुरको हेटौँडा उपमहानगरपालिका-१५ स्थित रातोमाटेमा बुधबार राति प्रहरीले नक्कली नोटसहित बा३३प ९९८३ नम्बरको मोटरसाइकलमा सवार हेटौँडा उपमहानगरपालिका-८

कमानेमा बसोबास गर्दै आएका धादिङ, गंगाजमुना गाउँपालिका-२ का ४२ वर्षीय रामकृष्ण अधिकारीलाई पक्राउ गरेको छ । उनका साथबाट नेपाली ५ सय दरका १ सय ८६ थान नक्कली नोट फेला परेको छ । प्रहरीका अनुसार अधिकारी महोत्तरीबाट हेटौँडा बजार आउँदै थिए । मोटरसाइकल जाँचक्रममा झोलामा लुकाइ राखिएको अवस्थामा नक्कली नोट फेला परेको हो । प्रहरीले घटनासम्बन्धी थप अनुसन्धान शुरु गरेको जानकारी दिएको छ ।

शुक्रबारदेखि मेयर कप क्रिकेट हुने

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम ।

जनकपुरधाममा शुक्रबारदेखि तेस्रो जनकपुरधाम मेयर कप टी-२० क्रिकेट प्रतियोगिता हुन लागेको छ । बिहीबार जिल्ला क्रिकेट संघले निर्माणधीन रामजानकी बहुउद्देश्यीय रंगशालामा पत्रकार सम्मेलन गरेर भारतका ४ टिमसहित १२ टिम सहभागी हुने जनाएको छ । जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाको आयोजनामा हुने प्रतियोगितामा भारतको

दिल्ली, बिहारको मुजफ्फरपुर, पुरनीया र उत्तर प्रदेशको लखनउ र मधेश प्रदेशको ८ वटै जिल्ला टिम सहभागी हुने आयोजकले जनाएको छ । क्रिकेट प्रतियोगितामा विजेता टिमलाई २ लाख रुपैयाँ, उपविजेतालाई १ लाख २५ हजार रुपैयाँ पुरस्कार व्यवस्था गरिएको जिल्ला क्रिकेट संघ धनुषाका सचिव आशिष कुमार झाले जानकारी दिए । उनले प्रत्येक दिन म्यान अफ दि म्याच हुने खेलाडीलाई केएफसीको पाँच हजार रुपैयाँको गिफ्टका साथै

३ हजार नगद र ट्रफी प्रदान गरिने बताए । प्रतियोगितामा बेष्ट ब्याट्स म्यान, बेष्ट बल, म्यान अफ दि सिरिज हुने खेलाडीलाई नगदसहित पुरस्कृत गरिने छ । प्रतियोगितामा १२ टिमका १ सय ९२ खेलाडी सहभागी हुनेछन् । मधेश प्रदेशबाट धनुषा, महोत्तरी, सर्लाही, रौतहट, बारा, पर्सा, सिरहा र सप्तरी टिम सहभागी हुने बताइएको छ । ३४ लाख ७६ हजार ५ सय ५० रुपैयाँ खर्च हुने प्रतियोगितामा उपमहानगरले २० लाख रुपैयाँ सहयोग गरेको छ ।